

اصول سازمان حزب

تذ سازمان و ساختمان احزاب کمونیستی مصوب سومین کنگره
بین‌الملل (کمیترن در ۱۹۲۱)

نوشتاری که پیش‌رو دارید، اصول سازماندهی و ساختار یک حزب کمونیستی را ترسیم می‌کند.
پیش‌نویس این متن با مشورت و راهنمایی لنین نوشته شد و در سومین کنگره‌ی بین‌الملل
(کمیترن) در سال ۱۹۲۱ به تصویب رسید.

عنوان اصلی:

Principles of Party Organization: Thesis on the Organization and Structure of the Communist Parties, adopted at the 3rd Congress of the Communist International in 1921

مشخصات نشر:

Mass Publications - Calcutta - November 1975

فهرست

- فهرست..... ۲
- بخش اول - اصول عام..... ۳
- بخش دوم - درباره مرکزیت دمکراتیک..... ۶
- بخش سوم - درباره وظایف و فعالیت کمونیستی..... ۹
- بخش چهارم - درباره ترویج و تبلیغ..... ۱۷
- بخش پنجم - تشکیلات مبارزه سیاسی..... ۲۷
- بخش ششم - رهبری جدید..... ۳۴
- بخش هفتم - درباره مطبوعات حزبی..... ۳۸
- بخش هشتم - درباره ساختمان ارگانیک حزب..... ۴۵
- بخش نهم - فعالیت قانونی و فعالیت غیرقانونی..... ۵۲

بخش اول

اصول عام

پیش آهنگ پرولتاریا

۱- سازمان حزب باید با شرایط و هدف فعالیت آن (حزب) مطابقت داشته باشد. حزب کمونیست باید در همه‌ی مراحل مبارزات انقلابی طبقاتی و در جریان انتقال به ساختمان سوسیالیسم، یعنی اولین مرحله جامعه کمونیستی، پیش آهنگ و پیش قراول پرولتاریا باشد.

۲- شکل سازمان احزاب کمونیست به هیچ وجه نباید کاملاً از پیش تعیین شده و غیرقابل تغییر باشد. شرایط جنگ طبقاتی پرولتاریا در جریان تکامل خود پیوسته تغییر می کند و در رابطه با این تغییرات، پیش آهنگ پرولتاریا باید همیشه در جستجوی شکل‌های مناسب باشد. شرایط خاص هر کشور تعیین کننده نوع ویژه شکل سازمانی حزب آن کشور می باشد.

البته این تمایزات حدود معینی دارد. علیرغم تمامی خصوصیات، شرایط کیفی مبارزات طبقاتی پرولتاریا در کشورهای مختلف و در جریان مراحل مختلف انقلاب پرولتری عالی ترین درجه اهمیت را برای جنبش بین المللی کمونیستی دارا بوده و یک اساس مشترک برای سازمان احزاب کمونیست در همه‌ی کشورها به وجود می آورد. تشکیل و رشد حزب کمونیست جدید باید بر این مبنا باشد.

نباید به دنبال ایجاد احزابی با مدل‌های کاملاً جدید بود. (در ضمن) نباید روی نوعی تشکیلات «از قبل تهیه شده» اصرار ورزید.

وسيله انقلاب

۳- تمام احزاب کمونیستی و در نتیجه کمونیست بین‌الملل، که به عنوان حزب واحد پرولتاریای جهان می‌باشد، دارای یک وجه مشترک در شرایط مبارزات خود می‌باشند و آن این است که آن‌ها هنوز باید بر علیه بورژوازی حاکم بجنگند، آن را مغلوب ساخته و قدرت (سیاسی) را با قهر از دستش خارج سازند. بنابراین، عامل تعیین‌کننده نوع فعالیت‌های احزاب کمونیست در کشورهای سرمایه‌داری باید ایجاد چنان سازمانی باشد که پیروزی انقلاب پرولتاریا را بر طبقات صاحب ثروت هم ممکن و هم مطمئن گرداند.

سازمان رهبران

۴- رهبری شرط لازم برای هر نوع اکسیون مشترک است. ولیکن از همه مهم‌تر، رهبری در بزرگ‌ترین جنگ تاریخ (جنگ طبقاتی پرولتاریا) واجب و حیاتی است. سازمان حزب کمونیست در انقلاب پرولتری، سازمان رهبری کمونیستی است.

حزب، برای اینکه رهبر خوبی باشد، باید خود دارای رهبران حزبی باشد. به جهت این امر، وظیفه اصلی سازمانی ما باید آموزش، سازمان‌دهی، و پرورش احزاب کمونیست موثر و قوی است که، در تحت رهبری ارگان‌های توانا، بتواند مقام (نقش) پیشرو را در جنبش انقلابی پرولتاریا احراز نماید.

۵- رهبری جنگ انقلابی طبقاتی در شرایط پیوسته متغیر جنبش انقلابی، همواره اساس را بر روی یک ترکیب ارگانیک (یک پارچگی) نیروی ضربتی و قابلیت انعطاف‌پذیری حزب کمونیست و

ارگان رهبری آن می‌گذارد، و بعلاوه رهبری موفق باید دارای نزدیک‌ترین رابطه با توده‌های پرولتاریا باشد. بدون چنین رابطه‌ای، حزب توده‌ها را نمی‌تواند به پیش رهبری نماید و در بهترین حالت فقط دنباله رو آنان خواهد بود. وحدت ارگانیک در سازمان حزب کمونیست باید از طریق اصل مرکزیت دمکراتیک به وجود آید.

بخش دوم

درباره مرکزیت دمکراتیک

چیزی که نیست

۶- مرکزیت دمکراتیک در حزب کمونیست باید یک ترکیب واقعی از مرکزیت و دمکراسی پرولتری باشد. این فقط با کار و مبارزه مشترک و پیگیر تمام بدنه حزب امکان پذیر است. مرکزیت در سازمان حزب کمونیست به معنای یک مرکزیت رسمی و مکانیکی نیست، بلکه مرکزیتی است برای فعالیت‌های کمونیستی، یعنی ایجاد یک هسته رهبری که آماده نبرد بوده و درعین حال انعطاف پذیر هم باشد. مرکزیت تشریفاتی یا مکانیکی آن نوع مرکزیتی است که قدرت در دست عده‌ای بوروکرات مآب افتاده باشد و آنان با تکیه بر آن بر بقیه اعضا خود یا بر توده‌های انقلابی که خارج از آن سازمان هستند تفوق داشته باشد. این فقط دشمنان کمونیست‌ها هستند که ادعا می‌کنند! که حزب کمونیست که مشغول هدایت مبارزه طبقاتی پرولتاریا و تمرکز دادن در رهبری کمونیست است، کوشش دارد بر پرولتاریای انقلابی حکومت کند. چنین ادعایی یک دروغ است. به همین منوال، هرگونه رقابت وهم چشمی برای احراز قدرت و یا مسابقه برای برتری جویی در درون حزب مخالف اصول مقدماتی مرکزیت دمکراتیک است (اصولی) که توسط کمونیست بین‌المللی به تصویب رسیده‌اند.

در سازمان‌های قدیمی و غیرانقلابی جنبش‌های کارگری، نوعی دوگانگی نفوذ پیدا کرده بود بین بوروکراسی و «مردم» درست مثل وضع موجود در حکومت سرمایه‌داری در تحت این عامل ناسالم از محیط بورژوازی، وظایف از هم جدا و دمکراسی عقیم و فرمایشی جانشین فعالیت‌های مشترک و زنده گشته بودند و هر سازمان عملاً به دو قسمت عاملین فعال و توده‌های بی‌عمل تقسیم گشته بود. حتی جنبش انقلابی کارگری نیز ناچار تا حدی این تمایل به دوگانگی و رسمیت را از محیط بورژوازی به ارث برده است.

حزب کمونیست باید عمدتاً با کار سیستماتیک سیاسی و ثبات قدم و همچنین با اصلاح و نوسازی‌های دایم این (اختلاف رهبری و توده‌ها- مترجم) را از بین ببرد.

۷- هنگام تبدیل حزب سوسیالیست توده‌ای به یک حزب کمونیست حزب نباید خود را محدود به متمرکز کردن همه‌ی اختیارات در دست رهبری مرکزی نموده و همه‌ی قانون‌های قدیمی را رها نماید.

مرکزیت نباید فقط روی کاغذ وجود داشته باشد، بلکه باید در عمل نیز اجرا گردد، انجام این امر فقط در صورتی ممکن است که اکثریت اعضا وجود این اختیارات را به صورت یک عامل اولیه و موثر در فعالیت‌ها و مبارزات خود احساس نمایند. در غیر این صورت، مرکزیت برای توده‌ها به صورت بوروکراسی داخل حزبی جلوه خواهد کرد و احتمالاً موجب مخالفت آن‌ها با کل مرکزیت، کل رهبری و همه‌ی قانون‌های محکم انضباطی خواهد گشت. هرج و مرج طلبی قطب مخالف بوروکراسی است.

تنها دمکراسی رسمی در داخل سازمان نمی‌تواند تمایلات بوروکراتیک و یا هرج و مرج طلبی را که خود بر پایه وجود همان دمکراسی زمینه مناسبی، برای رشد یافته‌اند از بین ببرد. بنابراین در ایجاد

مرکزیت (یعنی کوششی جهت به وجود آوردن رهبری قوی) اگر همه‌ی دستاوردها بر مبنای دمکراسی رسمی گذاشته شود موجودیت وجود نخواهد داشت. توسعه و نگاهداری روحیه پویای اجتماعی و روابط متقابل بین ارگان‌های رهبری و اعضا در داخل حزب و همچنین بین حزب و توده‌های پرولتاریای خارج از حزب از شرایط لازم و اولیه به شمار می‌آیند.

بخش سوم

درباره وظایف و فعالیت کمونیستی

اولین وظیفه یک عضو

۸- حزب کمونیست باید مدرسه‌ای برای آموزش یک مارکسیست انقلابی باشد. بین قسمت‌های مختلف سازمان و اعضا با کارهای مشترک روزانه‌ای که در چارچوب فعالیت‌های حزب انجام می‌شوند پیوندهای ارگانیک به وجود می‌آید.

شرکت مرتب اکثر اعضا در کارهای روزانه حتی امروز نیز در احزاب کمونیست قانونی کاملاً وجود ندارد و این نقص عمده این احزاب بوده و باعث ایجاد ناامنی همیشگی در توسعه آنهاست.

۹- در مراحل اولیه تبدیل یک حزب کارگری به یک حزب کمونیستی، این خطر وجود دارد که حزب راضی به این باشد که یک برنامه کمونیستی را پذیرفته است. به این که در تبلیغاتش دکترین قبلی خود را با آموزش‌های کمونیستی جایگزین کرده است و این که بجای افراد و مقاماتی که متعلق به جناح دشمن بوده‌اند، افراد کمونیست قرار داده شده‌اند.

قبول برنامه کمونیستی فقط به منزله اظهار تمایل است به کمونیست شدن، اگر فعالیت کمونیستی موجود نبوده و بی‌حرکت بودن توده‌ها هنوز برقرار باشد، حزب حتی از برآوردن کوچک‌ترین قسمت تعهدات خود که هنگام پذیرفتن برنامه کمونیستی بدان مدعی گشته بود عاجز است. زیرا

اولین شرط برای اجرای جدی برنامه، شرکت دایمی همه‌ی اعضا در کارهای روزانه حزب است. هنر سازمان‌دهی کمونیستی در توانایی بکار گرفتن هر یک از افراد در مبارزه طبقاتی پرولتاریا است، در تقسیم کار حزب میان اعضا و همچنین در جذب توده‌های هرچه وسیع‌تر برای جنبش انقلابی است که از طریق اعضا انجام می‌گردد. بعلاوه، حزب باید جهت کل جنبش را در دست خود نگاه دارد، این کار نه با بکار بردن زور بلکه با اختیاراتش، انرژی‌اش، تجربه فراوانش و توانایی‌ها و دانش همگانی‌اش انجام می‌گردد.

۱۰- یک حزب کمونیست باید سعی کند که فقط اعضای واقعاً فعال داشته باشد. هر یک از آنها، چه فردی در ارگان‌های بالا و چه عضوی ساده، بخواهد که تمامی قدرت و وقت خود را (همان‌گونه که خود با توجه به شرایط موجود می‌تواند بکار گیرد) در خدمت حزب گذاشته و بهترین توانایی‌های خود را اختصاص به خدمت حزب کند.

عضویت در حزب کمونیست، علاوه برداشتن عقیده کمونیستی، طبعاً ملزوم به ثبت‌نام نیز می‌باشد که اول به صورت کاندیدا و سپس به صورت عضو انجام می‌گیرد. همچنین پرداخت مرتب حق عضویت تعیین‌شده و مشترک شدن برای نشریات حزب نیز لازم است. ولی مهم‌تر از همه شرکت هر عضو در کارهای روزانه حزب است.

هر عضو در یک واحد حزب

۱۱- برای پیش بردن کار حزب، هر عضو آن قاعده‌تاً باید عضو یک گروه اجرایی کوچک‌تر، یک کمیته، یک کمیون، یک گروه بزرگ‌تر، یک بخش، و یا یک هسته باشد. فقط در این صورت است که کار حزب به خوبی تقسیم و هدایت گشته و اجرا می‌گردد. لازم به تذکر نیست، که شرکت همه‌ی اعضا در نشست‌های عمومی سازمان منطقه‌ای امری لازم است. در شرایطی که وجود

حزب قانونی است، صلاح نیست که نشست‌های مرتب و همگانی را با نشست‌هایی که فقط نمایندگان محلی در آن شرکت دارند جایگزین کرد. شرکت مرتب همه‌ی اعضا امری ضروری است، ولی به هیچ‌وجه کافی نیست. در آماده کردن یک نشست عمومی اساس را باید بر انجام کار در گروه‌های کوچک‌تر و یا گسیل رفقای برای مقاصد مشخص، و همچنین برگزاری نشست‌های کارگری، تظاهرات و عملیات توده‌ای طبقه کارگر و استفاده موثر از آن‌ها نهاد. وظایف متعددی که مربوط به این فعالیت‌ها می‌شوند، فقط می‌توانند در گروه‌های کوچک‌تر به خوبی بررسی شده و به طور موثر اجرا گردند.

بدون چنین کار کردن روزانه‌ی همه‌ی اعضا که در گروه‌های کوچک‌تر کارگری یک توده عظیم تقسیم شده‌اند، حتی شدیدترین کوشش‌ها برای شرکت در مبارزه‌ی طبقاتی پرولتاریا فقط تبدیل به کوشش‌هایی ضعیف و پوچ برای نفوذ گذاری بر این مبارزات می‌گردند نه به یگانگی همه‌ی نیروهای انقلابی و حیاتی پرولتاریا تحت لوای یک حزب متحد و نیرومند کمونیست.

اهمیت حوزه‌های کارخانه‌ای

۱۲- هسته‌های کمونیستی برای کار روزانه در شعبات مختلف فعالیت‌های حزب باید تشکیل گردند: برای ایجاد تبلیغ‌های به موقع، مطالعه‌ی حزبی، کار روزانه تقسیم نشریات، خدمات اطلاعاتی، خدمات ثابت و قس علیهذا.

هسته‌های کمونیستی، مراکز کار کمونیستی در کارخانه‌ها، کارگاه‌ها، اتحادیه‌های کارگری، اجتماعاتی از پرولتاریا، واحدهای نظامی و غیره و هرچنانی که در آن چند عضو یا کاندیداهایی برای عضویت در حزب کمونیست وجود دارند می‌باشند. اگر در یک کارخانه یا یک اتحادیه‌ی کارگری،

تعداد بیشتری از اعضا حزب وجود داشته باشند، در آن صورت هسته به صورت یک بخش درآمده و کارش به سمت کار یک گروه مرکزی سوق پیدا می‌کند.

ممکن است حزب لازم بداند یک اپوزسیون بزرگ‌تر در جایی ایجاد نماید و یا اینکه در یک اپوزسیون موجود شرکت نماید، در آن صورت حزب باید توسط هسته‌های معین خود رهبری اپوزسیون را در دست بگیرد. اینکه آیا این هسته کمونیستی باید در اطراف خود و یا در انظار عموم مردم آشکار شود یا نه، بستگی به شرایط مشخص خود و بررسی جدی در مورد خطرات و امتیازات آن امر دارد.

۱۳- برای یک حزب کمونیست توده‌ای، معمول کردن کار عمومی اجباری در داخل حزب و سازماندهی این گروه‌های کوچک کاری است به خصوص مشکل و انجام آن به یک زمان ممکن نیست، این کار ثبات قدم توجه کامل و انرژی زیاد لازم دارد.

باید توجه کرد که این فرم جدید سازمانی از همان ابتدا و با توجه کامل اجرا گردد. والا می‌توان به سادگی اعضا را در هر سازمانی مطابق یک طرح فرمایشی در هسته‌ها و گروه‌هایی تقسیم کرد و آن را هم کار عمومی و روزانه حزب نامید. چنین تدارکی حتی از شروع نکردن بد تراست، و باعث نارضایتی بعدی و اکراه اعضا حزب از این نوآوری خواهد بود.

چگونگی ساختمان حوزه‌های کمونیستی

توصیه می‌شود که حزب پس از مشورت با افراد متعدد سازمانده که خود کمونیست‌هایی با عزم و مبتکر باشند و آشنایی عمیق با وضع جنبش در مراکز مختلف کشوری، اقدام به ایجاد برنامه‌ای مشروح و بنیادی برای پیاده کردن این نوآوری‌ها بنمایند. پس از آن، افراد و یا کمیته‌های سازمانده باید کار را در محل بعهده گرفته، اولین رهبران گروه‌ها را انتخاب کرده و اولین قدم‌های انجام کار

را بردارند. سپس همهی سازمانها، گروههای کاری، هسته و افراد تک به تک باید دستورالعملهای خود را که محکم و دقیق و همچنین در همان نظر اول مفید و دلخواه و قابل اجرا به دست آنها می‌نمایند، دریافت نمایند. هر جا که لازم باشد، روش اجرای این وظایف به طور عملی باید به آنها نمایانده شود. همچنین در همان وقت در مورد عدم برداشت قدم‌های به خصوص ناصحیح باید به آنها تذکر داده شود.

۱۴- اجرای این نوسازی باید قدم به قدم صورت بگیرد.. نباید در ابتدای کار تعداد زیادی هسته یا گروه‌های کارگری ایجاد گردند.

اول این موضوع باید در موارد جزئی ثابت شود که هسته‌هایی که در کارخانه‌ها و اتحادیه‌های کارگری مختلف تشکیل شده‌اند به طور کامل مشغول عمل می‌باشند و گروه‌های کارگری لازم در دیگر شعبات اصلی فعالیت‌های حزبی به وجود آمده و تا اندازه‌ای مستحکم گردیده‌اند (برای نمونه در موارد اطلاعات، ارتباطات، جنبش زنان و یا قسمت ایجاد آشوب، کار روزانه، جنبش قشر بیکار و غیره) قبل از آن که وسیله‌سازمانی جدید در عمل جا بیفتند، قالب‌های قدیمی نباید لزوماً به کنار گذاشته شوند. در عین حال، این وظیفه بنیادی سازماندهی کمونیستی باید در هر جا با بیشترین انرژی اجرا گردد.

این کار وظیفه عظیمی است چه برای یک حزب قانونی شناخته شده و هم حزب قانونی شناخته نشده. تا وقتی که شبکه وسیعی از هسته‌های کمونیستی، بخش‌ها و گروه‌های کارگری در همه‌ی مراکز مبارزه طبقاتی پرولتاریا مشغول کار نشده و تا وقتی که هر عضو حزب مشغول کار نشده و تا وقتی که هر عضو حزب مشغول اجرای سهم خود در کارهای انقلابی روزانه نبوده و این به صورت طبیعت

و عادت در نیامده باشد، حزب نباید حتی لحظه‌ای در مورد اجرای مبرم این مهم به خود استراحت دهد.

بازرسی

۱۵- این وظیفه بنیادی سازمان‌دهی، برای ارگان رهبری حزب این الزام را به وجود می‌آورد که پیوسته در حال راهنمایی و نفوذ سیستماتیک در کار حزب باشند و این ملزم به مجاهدت چندگانه رفقای است که در رهبری سازمان حزب خود فعال می‌باشند. افرادی که در رأس فعالیت‌های کمونیستی هستند، نه تنها باید به دنبال مشغول کردن رفقای زن و مرد در کار حزب به طور کلی باشند بلکه باید با داشتن دانش عملی و جهت‌گیری‌های دقیق در شرایط به خصوص، کار را راهنمایی کرده و به اجرای آن کمک نمایند. همچنین آن‌ها باید بر مبنای تجربه، کوشش در شناختن اشتباهات در فعالیت‌های خود کرده، پیوسته روش‌های کار را بهبود بخشیده و حتی لحظه‌ای نیز هدف مبارزه را از یاد نبرند.

گزارش‌دهی از بالا تا پایین

وظیفه اصلی رهبری

۱۶- کل کار حزب ما عبارت است از مبارزه مستقیم در زمینه‌های تنوری یا عملی و یا آماده شدن برای مبارزه. تخصص برای این کار تا به حال ناکامل بوده است. موارد مختلفی وجود دارند که فعالیت حزب در آن‌ها فقط گاه‌گاهی بوده است. برای نمونه احزاب قانونی شناخته‌شده در مورد مبارزه با افراد پلیس مخفی، کار زیادی انجام نداده‌اند. آگاهی دادن به رفقای حزب ما فقط به صورت تصادفی و یک امر نه چندان مهم بوده و چنان‌طوری که قسمت زیادی از مهم‌ترین تصمیمات

حزب، حتی برنامه حزب و تصمیمات کمونیست بین‌المللی برای بخش بزرگی از بدنه عضویت ناشناخته مانده است. برای به دست آوردن درجات هرچه بالاتر در تخصص باید کار آموزش در کل سیستم سازمانی و در تمام کمیته‌های اجرایی به طور مستمر و با اسلوب اجرا گردد.

۱۷- یکی دیگر از وظایف موجود در فعالیت کمونیستی، ارسال گزارش است. این وظیفه همه‌ی ارگان و سازمان‌های حزب و همچنین هر یک از افراد عضو است. باید گزارش‌هایی کلی که فواصل زمانی کوتاهی را شامل می‌شوند وجود داشته باشند. کمیته‌های مخصوص حزبی باید دارای گزارش‌ها مخصوص در باره کار خود باشند.

لازم است که کار گزارش‌دهی به قدری سیستماتیک شود که به صورت یک روش وضع شده به عنوان بهترین رسم یک جنبش کمونیستی در آید.

هر سازمانی به کمیته رهبری خود گزارش می‌دهد.

۱۸- حزب باید گزارش‌های سه ماهه خود را به بدنه رهبری کمونیست بین‌الملل ارسال نماید. هر سازمانی در حزب باید گزارش خود را به کمیته رهبری بالایی خود ارسال کند (به عنوان مثال، گزارش ماهیانه، شعبات محلی به کمیته حزبی مربوطه). هر هسته، بخش و یا گروه کارگری باید گزارش خود را به رکن رهبری که خود تحت آن قرار دارد بدهد.

هر عضوی باید به هسته یا گروه کارگری (و بالطبع به رهبر آن) که به آن تعلق دارد گزارش دهد. و در مواقع اجرای کارهای به خصوص، به آن رکن حزبی که دستورها از آن دریافت شده است.

گزارش باید همیشه در اولین فرصت تهیه گردد. گزارش‌دهی باید شفاهی باشد، مگر آنکه حزب یا فرد صادرکننده دستور طالب گزارش کتبی باشد. گزارش باید مختصر و اداکننده مطلب باشد.

گیرنده گزارش مسئول است که چنین مخبره‌ای را به عنوان چیزی که انتشار آن بدون خطر نیست در استحقاق مطمئن نگاه دارد و گزارش‌ها مهم را بدون وقفه برای رکن مربوطه حزب بفرستد.

چگونگی گزارش‌دهی

۱۹- تمام این گزارش‌ها باید محدود به میزانی باشد که گزارش دهنده شخصاً انجام داده است. گزارش‌ها باید حاوی مطالبی باشد در مورد اوضاع و حالاتی که امکاناً در مسیر اجرای کار با آن‌ها روبرو می‌شویم و برای مبارزه ما دارای اهمیت می‌باشند. مشخصات ملاحظاتی که احتمالاً باعث تغییر شیوه و یا بهبود کار آینده ما خواهند شد. همچنین اگر در حین انجام کار، لزوم استفاده از شیوه‌هایی دیگر برای بهبود آن احساس شده است. باید در گزارش قید شود: در تمام هسته‌های کمونیستی، بخش‌ها و گروه‌های کارگری همه‌ی گزارش‌ها، چه آن‌ها که دریافت شده‌اند و چه آن‌ها که باید ارسال گردند باید عمیقاً مورد بحث قرار گیرند. این بحث‌ها باید به صورت یک عادت مرتب در آیند.

باید دقت شود که در هسته و گروه‌های کارگری، هر فرد یا گروه حزبی به طور مرتب مأمور شود که فعالیت‌های سازمان‌های ضد ما به خصوص سازمان‌های کارگری خرده بورژوازی و عمدتاً «حزب سوسیالیست» را دقیقاً مشاهده نموده و آن‌ها را گزارش دهند.

بخش چهارم

درباره ترویج و تبلیغ

ترویج ما انقلابی است

۲۰- وظیفه عمده‌ی ما در قبال مبارزه انقلابی آشکار، انجام ترویج و تبلیغ انقلابی است. این کار و سازمان مربوطه‌اش هنوز عمدتاً دارای روش رسمی قدیمی است، یعنی به وسیله سخنرانی‌های گاه‌گاهی در مجامع عمومی و بدون اعمال دقت به خصوص برای دادن محتوای واقعی انقلابی به این سخنرانی‌ها و نوشته‌ها انجام می‌گیرد.

ترویج و تبلیغ کمونیستی باید طوری باشد که در میان کارگران، در منافع و آرزوهای مشترکشان، و مخصوصاً در مبارزه مشترکشان ریشه بگیرد.

مهم‌ترین نکته برای به خاطر سپردن این است که ترویج کمونیستی باید دارای خصلت انقلابی باشد. بنابراین شعار کمونیستی و رفتار کمونیستی در قبال پرسش‌های مشخص موجود باید مورد توجه و ملاحظه‌ی ویژه‌ی ما باشد.

برای به دست آوردن این برخورد صحیح، نه تنها مسئولان حرفه‌ای مروجان و مبلغان، بلکه همه‌ی دیگر اعضای حزب باید دقیقاً آموزش ببینند.

شکل‌های ترویج و شعارها.

۲۱- فرم‌های اصلی ترویج کمونیستی عبارت‌اند از:

یک- ترویج شفاهی و فردی.

دو- شرکت در جنبش‌های کارگری صنعتی و سیاسی.

سه- ترویج از طریق روزنامه حزب و پخش نشریات حزبی.

هر فرد عضو حزب، چه حزب قانونی باشد و چه نباشد، موظف است که همواره در نوعی از این فعالیت‌های ترویجی شرکت کند. ترویج فردی باید شکل همگانی و گسترده خانه به خانه داشته و توسط گروه‌های مخصوص کارگران انجام شود. حتی یک خانه هم نباید در منطقه نفوذ حزب از این کل برکنار بماند. در شهرهای نسبت بزرگ‌تر برگزاری یک جریان مخصوص ترویجی در هوای آزاد که همراه با پوستر و بخش جزوه‌ها باشد معمولاً نتیجه خوبی می‌دهد. بعلاوه هر بخشی باید در کارگاه محل فعالیت خود همواره همراه با پخش نشریات کار تبلیغی را نیز به طریق کار روی فرد فرد اشخاص به پیش ببرد.

در کشورهایی که بخشی از جمعیت را اقلیت‌ها تشکیل می‌دهند، حزب وظیفه دارد که توجه لازم را به ترویج و تبلیغ در میان اقشار پرولتاریای این اقلیت‌ها اختصاص بدهد. البته ترویج و تبلیغ در این مورد باید به زبان‌های ملی همان ملیت‌ها باشد و حزب برای این منظور ارگان لازم را باید ایجاد نماید.

۲۲- در آن کشورهای سرمایه‌داری که اکثریت پرولتاریا هنوز به آگاهی انقلابی نرسیده‌اند، برای تبلیغ، حزب کمونیست پیوسته باید در جستجوی آن اشکالی باشد که مناسب این کارگران

عقب‌مانده بوده و باعث تسهیل ورود آن‌ها به درجات انقلابی باشد. ترویج کمونیستی با شعارهایش باید تمایلات غنچه‌ای ناآگاهانه، ناقص و تردیدآمیز خرده بورژوازی انقلابی را که با آداب و افکار بورژوازی برای برتری‌جویی مبارزه می‌کند، از اذهان کارگران بیرون براند. به همراه آن، ترویج کمونیستی نباید با خواست‌های محدود و نامشخص توده‌های پرولتاریا محدود و مسکون شود. این خواست‌ها و انتظارات دارای نطفه‌های انقلابی بوده و وسیله آوردن پرولتاریا تحت نفوذ ترویج کمونیستی هستند.

مبارزات روزانه طبقه کارگر را رهبری کنید.

۲۳- تبلیغ کمونیستی در میان توده‌های پرولتاریا باید چنان صورت بگیرد که سازمان کمونیستی ما به صورت رهبر شجاع، زیرک، با انرژی و پیوسته وفادار به جنبش کارگری خود جلوه نماید. برای رسیدن به این مقصد، کمونیست‌ها باید در مبارزات اولیه و جنبش‌های کارگری شرکت نموده و در همه‌ی اختلافاتی که بین آن‌ها و سرمایه‌داران برای ساعت و شرایط کار و غیره وجود می‌آیند جانب کارگران را بگیرند. کمونیست‌ها باید توجه زیادی به مسایل واقعی زندگی طبقه کارگر بنمایند. آن‌ها باید به کارگران کمک کنند که به درک صحیحی از این سئوالات برسند. آن‌ها باید توجه کارگران را به آشکارترین سوءاستفاده‌ها معطوف نموده و آن‌ها را یاری دهند که خواست‌های خود را به شکل عملی و مختصر فرموله کنند. در این صورت روح همبستگی و آگاهی به وجود جامعه‌ای با منافع مشترک در میان همه‌ی کارگران کشور که خود بخشی از ارتش جهانی پرولتاریا هستند در کارگران بیدار خواهد شد.

فقط از طریق اجرای روزانه این وظایف و شرکت در همه‌ی مبارزات پرولتاریاست که حزب کمونیست می‌تواند به یک حزب کمونیست واقعی تبدیل شود. فقط قبول چنین روش‌هایی است که

حزب از ترویج مبتدل به اصطلاح سوسیالیست خالص که از استخدام اعضا جدید و حرف درباره اصلاحات و استفاده از امکانات پارلمانتاریستی و یا بهتر بگوییم عدم این امکانات تشکیل می‌شوند، متمایز خواهد شد. فداکاری و شرکت آگاهانه همه اعضا حزب در مبارزات روزانه و مباحثات بین استمارشده و استمارگر نه فقط برای غلبه بلکه به درجه بالاتری برای اجرای دیکتاتوری پرولتاریا لازم است. این فقط توسط رهبری کردن توده‌های زحمتکش در جنگ‌های جزئی علیه اجحافات سرمایه‌داری است که حزب را قادر می‌سازد که پیش‌آهنگ طبقه کارگر شده و برای رهبری سیستماتیک پرولتاریا در مبارزه‌اش برای غلبه بر بورژوازی ظرفیت لازم را به دست آورد.

در خط مقدم هر مبارزه

۲۴- کمونیست‌ها برای اینکه بتوانند در جنبش کارگران شرکت داشته باشند، باید به خصوص در مواقع اعتصابات علیه اخراج و یا دیگر اخراج همگانی کارگران با تمام نیرو مجهز باشند. برای یک کمونیست اشتباه بزرگی خواهد بود که خواست‌های فعلی کارگران را که به خاطر بهبودهای جزئی در شرایط کارشان است با دیده تحقیر بنگرند، حتی یک برخورد پاسیو (غیرفعال) به این مبارزات به بهانه برنامه کمونیستی و اینکه هدف نهایی یک مبارزه انقلابی مسلحانه است. خواست‌های کارگران که آن‌ها امروز به خاطر آن حاضرند با سرمایه‌دار بجنگند. هر چقدر هم که کوچک و محجوبانه باشند کمونیست‌ها نباید کوچک بودن آن‌ها را بهانه‌ای برای عدم شرکت خود در مبارزه کنند. فعالیت‌های تبلیغی ما نباید طوری باشند که در مقابل اتهاماتی که در مورد تهییج و تحریک کارگران برای اعتصابات بی‌معنی و حرکت بی‌ملاحظه دیگر زده می‌شود مسکوت و بی‌دفاع بماند. کمونیست‌ها باید سعی کنند که در بین توده‌های مبارز شهرت شرکت کنندگان شجاع و موثر در مبارزات آن‌ها را پیدا نمایند.

یاد بگیرید که برای خواست‌های جزئی مبارزه راه بیاندازید.

۲۵- هسته‌ها (یا بخش‌ها) ی کمونیستی در اتحادیه‌های کارگری در عمل نشان داده‌اند که درم قابل بعضی سئوالات روزمره زندگی درمانده هستند. این خیلی ساده و البته بی‌ثمر است که مدام در باره اصول عمومی کمونیسم وعظ کنیم و وقتی که با یک سئول واقعی روبرو شدیم به وضع منفی و مبتذل سندیکا لیزیم در بیاییم. چنین روش کاری فقط در خور انترناسیونالیسم زرد آمستردام است. کمونیست‌ها، برعکس باید در فعالیت‌های خود با مطالعه‌ی دقیق تمام جوانب سئول هدایت شوند. به عنوان مثال، بجای راضی کردن خود به بحث تئوریک و اصولی درباره همه‌ی قراردادهای کاری (در مورد دستمزد و شرایط کار) باید ترجیح بدهند که در مورد مبارزه با ماهیت به خصوص تعرفه‌های توصیه‌شده (قراردادهای دستمزدی) توسط رهبران آمستردام رل پیشرو را بعهدہ بگیرند. البته محکوم نمودن و مقاومت در برابر هر حرکتی که موجب بازدارندگی پرولتاریا از تدارک انقلابی می‌شود لازم است و این یک حقیقت شناخته شده است که این هدف سرمایه‌داران و انترناسیونال زرد آمستردامی آنهاست که دست‌های کارگران را با همه گونه قراردادهای کاری ببندند. بنابراین وظیفه کمونیست‌ها است که چشمان کارگران را برای شناخت ماهیت این اهداف باز کنند. بهترین راه انجام این کار این است که کمونیست‌ها از قراردادهایی که باعث بستن دست و بال کارگران نمی‌شوند پشتیبانی کنند. همین کار باید در رابطه با بیکاری بیماری و دیگر مزایای اتحادیه‌های کارگری انجام شود. ایجاد صندوق مبارزه و دادن حقوق زمان اعتصاب از موارد دیگری هستند که باید مورد تأیید قرار بگیرند.

بنابراین مخالفت اصولی با این فعالیت‌ها عاقلانه نیست، ولی کمونیست‌ها باید به کارگران یادآوری کنند که روش‌های جمع‌آوری این وجوه و مورد استفاده آن‌ها، به آن گونه که از طرف رهبران

آمستردام توصیه شده برخلاف همه‌ی مصالح طبقه کارگر می‌باشند. در رابطه با مزایای بیماری و غیره، کمونیست‌ها باید اصرار در باطل شدن سیستم اعانه‌ای و همه‌ی شرایط دست و پا گیر در مورد وجوه داوطلبانه نمایند. اگر هنوز بعضی اعضای یک اتحادیه کارگری مشتاق باشند که با پرداخت اعانه وضع مزایای بیماری را مستحکم کنند، برای ما مفید نخواهد بود که آن‌ها را از پرداخت این اعانات منع کنیم زیرا احتمالاً مقصود ما را درک نخواهند کرد. لازم خواهد بود که بر ادراکات خرده بورژوازی این‌گونه کارگران با تبلیغات فردی و مو کد غلبه شود.

چهره واقعی اصلاح طلب را برملا سازید.

۲۶- در کار مبارزه برعلیه رهبران اتحادیه‌های کارگری سوسیال دمکراتیک و همچنین رهبران احزاب کارگری مختلف، نمی‌توان امیدوار بود که از بحث و سعی در متقاعد کردن، نتیجه زیادی عاید شود. مبارزه برعلیه آن‌ها باید با فعال‌ترین روش صورت گیرد، و بهترین راه این کار این است که آن‌ها را از پیروانشان جدا کرده و ماهیت واقعی این رهبران سوسیالیست خائن را که فقط آلت دست سرمایه‌داران هستند به کارگران نشان دهیم. کمونیست‌ها باید سعی در افشا کردن این به اصطلاح رهبران داشته و سپس با جدی‌ترین روش به آن‌ها حمله نمایند.

این به هیچ‌وجه کافی نیست که رهبران آمستردام (بعضی رهبران اتحادیه‌های کارگری رفرمیستی) را زرد بنامیم. زردی آن‌ها باید از طریق ترسیم و طرح عملی و پیوسته نشان داده شود. فعالیت‌های آنان در اتحادیه‌های کارگری، در دفتر بین‌المللی کار جامعه ملل، در وزارت و ادارت بورژوازی، سخنرانی‌های خیانت‌آمیز آن‌ها در کنفرانس‌ها و پارلمان‌ها، متون نصیحت آمیزی که در اکثر پیام‌های نوشته شده‌شان در رسانه‌ها وجود دارد، و بالاتر از همه وضوح تردیدآمیز و سست آن‌ها در

همه‌ی مبارزات حتی وقتی که برای جزیی‌ترین ترفیع حقوق باشد همیشه فرصت‌های خوبی به دست می‌دهد که رفتار خیانت‌آمیز رهبران آمستردام را با سخنان و نوشته‌ها ساده آشکار نماییم.

هسته‌ها باید جنبش عملی پیشرو خود را بروش سیستماتیک به پیش ببرند. کمونیست‌ها نباید اجازه دهند بهانه‌هایی که ماموران ساده اتحادیه‌های کارگری، با عدم حسن نیت، برای خودساخته و با زبونی و خجالت خود را پشت نظامنامه‌ها، تصمیمات اتحادیه و یا دستورهای افراد مافوق پنهان می‌نمایند مانع حرکتشان به جلو بشوند. برعکس باید کاری کنند که برداشتن موانع حقیقی یا خیالی دستگاه اداری (ماشین بوروکراتیک) از سر راه کارگران مایه رضایت این ماموران جزء بشود.

هسته‌ها چگونه باید کار کنند.

۲۷- هسته‌ها باید برای شرکت افراد کمونیست در کنفرانس‌ها و نشست‌های سازمان‌های اتحادیه‌های کارگری دقیقاً آمادگی لازم را فراهم کنند. برای نمونه باید خود پیشنهاداتی طرح و آماده کنند. مشاورین و سخنران‌هایی انتخاب کنند و رفقای پرتوان و باتجربه‌ای را برای انتخابات کاندیدا نمایند. سازمان‌های کمونیستی باید از طریق هسته‌های خود در رابطه با همه‌ی نشست‌ها، نشست‌های انتخاباتی... تظاهرات و فستیوال‌های سیاسی کارگران و یا ترتیب داده‌شده توسط سازمان‌های غیردوست دقیقاً آمادگی داشته باشند. هر جا که کمونیست‌ها نشست‌های کارگری خود را برگزار می‌کنند. باید ترتیبی دهند که گروه‌های قابل‌ملاحظه‌ای از خودشان در بین حضار پخش بوده و همه‌ی تدارکات را برای تضمین نمودن نتیجه خوب تبلیغاتی فراهم بنمایند.

در تمام سازمان‌های کارگری کار کنید.

۲۸- کمونیست‌ها همچنین باید یاد بگیرند که چگونه کارگران نامنظم و عقب‌افتاده را پیوسته به صفوف حزب جذب نمایند. با کمک هسته‌هایمان باید کارگران را به شرکت در اتحادیه‌های

کارگری و خواندن ارگان‌های حزب ترغیب نماییم. سازمان‌های ما از قبیل هیئت‌های آموزشی، دواير مطالعاتی، کلوپ‌های ورزشی، انجمن‌های هنری دراماتیک، انجمن‌های تعاونی و یا مصرف سازمان‌های قربانیان جنگ و غیره می‌توانند به مثابه واسطه بین ما و کارگران بکار برده شوند. درجایی که حزب کمونیست به صورت غیرقانونی مشغول کاراست، این‌گونه انجمن‌های کارگری باید با ابتکار اعضا حزب در خارج از حزب ولی با رضایت و کنترل ارگان‌های رهبری حزب تشکیل شوند (اجتماعات هواداران).

سازمان‌های کمونیستی جوانان با زنان نیز می‌توانند در ایجاد علاقه در خیلی از پرولتراهایی که نسبت به سیاست بی‌تفاوتی هستند و نهایتاً در جذب آن‌ها به درون حزب کمونیست مورد استفاده قرار گیرند. این کار از طریق دوره‌های آموزشی آن‌ها در سازمان‌های واسطه‌ای، دواير مطالعاتی، برنامه‌های تفریحی، گردش‌های روزهای یکشنبه، پخش و ازدیاد دست به دست گشتن ارگان حزب انجام می‌شود. کارگران با شرکت در جنبش عمومی، خود را از تمایلات خرده بورژوازی آزاد می‌کنند.

حمایت خرده بورژوازی را به دست آورید.

۲۹- برای تبدیل نمودن اقشار نیمه پرولتری کارگران به هواداران پرولتاریای انقلابی، کمونیست‌ها باید از داشتن دشمن به خصوص آن‌ها با زمین‌داران، سرمایه‌داران و دولت سرمایه‌داری استفاده کرده و بر حس عدم اطمینانی که در اقشار بینابینی نسبت به پرولتاریا وجود دارد غلبه نمایند. ممکن است به صحبت‌های طولانی با آن‌ها نیاز باشد، و یا جانب‌داری از نیازهایشان و با کمک و راهنمایی مجانی در هر شکلی. همچنین ایجاد فرصت‌هایی برای پیشرفت تحصیل آنان و غیره، که همه این‌ها باعث ایجاد اطمینان در آن‌ها به جنبش کمونیستی خواهد شد.

کمونیسست‌ها باید کوشش کنند که نفوذ زیان‌آور سازمان‌های غیر دوست را که در مناطق مخصوص خود دارای مقام‌های مهمی هستند روی دهقانان خرده بورژوا، آن‌ها که در صنایع خانگی کار می‌کنند و یا دیگر طبقات خرده بورژوا خنثی کنند.

افراد استثمارشونده، این‌ها را با تجربیات تلخ خود به عنوان نمایندگان و تجسماتی از تمامی سیستم جنایت‌آمیز سرمایه‌داری می‌شناسند ولی باید باز هم بیشتر نقاب از چهره‌شان برداشته شود. در جریان فعالیت تبلیغ کمونیستی باید از همه‌ی اتفاقات روزمره که بوروکراسی دولتی را در تضاد با ایدآل‌های دمکراسی و قلمرو قضاوت خرده بورژوازی قرار می‌دهد باید با روش معقول و جدی مورد استفاده قرار بگیرند. هر سازمان محلی در مناطق روستایی، باید وظایف گسترده خانه به خانه را بین اعضا خود دقیقاً تقسیم کند به طوری که تبلیغات کمونیستی در تمام دهات مزارع و مناطق مسکونی دورافتاده اشاعه پیدا کند.

بین نیروهای مسلح کار کنید

۳۰- متد تبلیغ در ارتش‌ها و نیروهای دریایی کشورهای سرمایه‌داری باید با شرایط خاص آن کشورها قابل انطباق باشد. آن نوع تحریکاتی که توسط افراد ضد میلیتاریست و صلح‌جو انجام می‌شود بی‌اندازه زیان‌آور بوده و فقط به بورژوازی برای خلع سلاح کردن پرولتاریا کمک می‌کند. پرولتاریا با طبقه بورژوازی به طور کلی و با هرگونه موسسه نظامی دولت آن مخالفت اصولی داشته و با حد اکثر انرژی با آن‌ها می‌جنگد. با این حال پرولتاریا از این مؤسسات (ارتش، کلوب تیراندازی، سازمان دفاع غیرنظامی و غیره) برای مقصود آموزش دهی نظامی به کارگران و آمادگی آن‌ها برای جنگ‌های انقلابی که در پیش‌اند استفاده می‌کند. بنابراین جهت کارهای تحریکی شدید نباید

برخلاف آموزش نظامی جوانان و کارگران باشد. از هرگونه امکانات برای فراهم کردن اسلحه برای کارگران باید استفاده شود.

دشمنی‌های طبقاتی که در نیروهای مسلح به صورت اوضاع نسبتاً خوب مادی و مقامی افسران از یکسو و عدم وجود رفاه اجتماعی برای سربازان ساده و رفتار بدی که با آنها می‌شود از سوی دیگر بروز می‌نمایند باید برای سربازان توضیح داده‌شده و روشن شود. بعلاوه در کار تحریکی با سربازان و اعضای ساده باید این حقیقت گنجانده شود که آینده آنها بدون شک به سرنوشت طبقات استثمارشونده بسته است. در مراحل نسبتاً پیشرفته‌تر شوریدگی انقلابی خود به خودی، ترویج برای انتخاب کردن همه‌ی فرماندهان توسط افراد و ملوانان به طور دمکراتیک، احتمالاً برای خراب کردن زیربنای قانون سرمایه‌داری در ارتش مفید خواهد بود. باری کار تبلیغی در بین واحدهایی که توسط بورژوازی برای جنگ طبقاتی انتخاب شده‌اند و به خصوص برعلیه گروه‌های داوطلب آنها باید حداکثر توجه و مراقبت انجام شود.

علاوه بر این، ترکیب اجتماعی و رفتارهای فاسد این واحدها و گروه‌ها باعث می‌شود که از هر لحظه مناسب برای تحرک و ایجاد تخریب استفاده شود. هر یک از حرکات آنان که شامل یک صفت خاص طبقه بورژوازی است. برای نمونه در کلپ‌های افسران، باید برای عامه مردم آشکار شود و همچنین چنان خوار و زشت نمایانده شوند که آنها از درون منفرد شده خرد گردند.

بخش پنجم

تشکیلات مبارزه سیاسی

چگونه مبارزات تبلیغات سیاسی باید برگزار گردند.

۳۱- برای حزب کمونیست هیچ دوره‌ای که در آن سازمان حزب قادر به انجام فعالیت‌های سیاسی نباشد، وجود ندارد. برای اینکه بتوان از اوضاع سیاسی و اقتصادی و همچنین تغییراتی که در آن‌ها پیش می‌آید استفاده کرد، باید سازمان‌دهی‌هایی استراتژیکی و تاکتیکی مناسب به وجود آمده و توسعه پیدا کنند. هرچقدر هم که حزب ضعیف باشد، باز هم می‌تواند با ترویج شدیدی که منظم و به طور سیستماتیک اجرا می‌کنند از حوادث هیجان‌انگیز سیاسی و یا از اعتصابات گسترده‌ای که روی کل سیستم اقتصادی اثر می‌گذارند بهره‌برداری نماید.

هنگامی که حزب تصمیم می‌گیرد که از یک موقعیت خاص استفاده نماید سعی در استفاده از قوای تمام اعضا و حزب برای این مبارزه تبلیغاتی بنماید.

علاوه بر این، تمام روابطی که حزب از طریق کار هسته‌ها و گروه‌های کارگرایش دارد باید برای سازمان دادن نشست‌های توده‌ای در مراکز مهم سیاسی و در دنبال آن اعتصابات، بکار برده شوند. آن‌هایی که از جانب حزب در این نشست‌ها صحبت می‌کنند باید حداکثر تلاش خود را در قانع نمودن حضار به قبول این مسئله که فقط کمونیسم است که می‌تواند مبارزه را به نتیجه موفق برساند،

بنمایند. کمیسیون‌های خاصی باید این نشست‌ها را با دقت تهیه نمایند. اگر حزب به دلایلی نمی‌تواند نشست‌هایی از خود برگزار کند باید برای صحبت در نشست‌هایی که توسط اعتصاب‌کنندگان و یا هر بخش دیگر از پرولتاریای در حال مبارزه تشکیل می‌شوند، رفقای مناسبی برگزیده شوند.

هر جا این امکان وجود داشته باشد که اکثریت و یا بخش بزرگی از یک نشست را وادار به حمایت از خواست خودمان بکنیم. باید این کار فرموله و به طوری که در جریان مباحثات و مصوبات به درستی مورد بحث قرار بگیرد انجام شود. باید سعی شود که تصمیمات و حرکات مشابه، در نشست‌هایی که در همان محل یا در جاهای دیگر برگزار می‌شوند ولی از جانب اقلیت قوی حمایت می‌شوند، هرچه بیشتر به تصویب برسند. به این گونه ما قادر خواهیم شد که توده‌های زحمتکش را در جنبش به دور هم آوریم، آن‌ها را تحت نفوذ معنوی خودمان در آوریم و رهبری خود را به آنان بشناسانیم.

بعد از هر یک از این نشست‌ها، کمیته‌هایی که در کارهای تهیه و استفاده از این نشست‌ها شرکت داشته‌اند باید کنفرانسی تشکیل داده و گزارشی برای ارسال به کمیته‌های رهبری حزب تنظیم نمایند و نتایج لازم را از تجربه و یا اشتباهات احتمالی برای کارهای آینده بگیرند.

در انطباق با هر موقعیت به خصوص، خواست‌های عملی کارگرانی که در گیر قضیه هستند باید به وسیله پوستر و پخش اعلامیه و یا جزوه بین کارگران به اطلاع عموم برسد به طوری که به آن کارگران ثابت شود که سیاست‌های کمونیست با خواست‌های آنان تطابق داشته و در آن موقعیت قابل بکار بردن است.

لازم است که گروه‌های مخصوص و سازمان‌یافته‌ای اجرای درست پخش پوسترها، انتخاب نقاط مناسب، همچنین زمان مناسب برای این فعالیت‌ها را بر عهده بگیرند. پخش اعلامیه باید در جلوی

کارخانه‌ها و در سالن‌هایی که کارگران مربوطه می‌خواهند اجتماع کنند و همچنین نقاط مهم در شهر مثل ادارات کار و ایستگاه‌ها صورت بگیرد. این گونه پخش جزوه‌ها باید با بحث‌های جالب و شعارهایی که روی همه‌ی اقشار توده‌های زحمتکش اثر بگذارد همراه باشد. جزوه‌هایی که حاوی جزئیات مسئله هستند، در صورت امکان باید فقط در سالن‌ها، کارخانه‌ها، مناطق سکونت و جاهای دیگری که انتظار می‌رود مطالب چاپ‌شده مورد توجه قرار بگیرد پخش شوند.

این ترویج باید به طور همزمان با فعالیت‌هایی که در درون اتحادیه‌های کارگری و نشست‌های برگزار شده در کارخانه‌ها در حین وجود اختلاف صورت می‌گیرند پشتیبانی شوند، چه نشست توسط رفقای ما ترتیب یافته باشد و چه فقط با مساعدت ما. سخنرانان و بحث‌کنندگان مناسب باید از هر فرصت برای مطلع کردن حضار از نقاط نظر ما استفاده کنند. روزنامه‌های حزب ما باید بیش‌ترین جای ممکن و بهترین مباحث را در اختیار چنین جنبش‌های مخصوص بگذارند. در حقیقت تمام سازمان‌های فعال حزب باید در چنین هنگامی در خدمت مقصود کلی چنین جنبشی قرار گیرند که به وسیله آن تمام رفقای ما بتوانند با حداکثر انرژی کار کنند.

سازمان و رهبری متحرک که بر سلول‌های کارخانه‌ای بنا شده باشد ضامن موفقیت تظاهرات است.

۳۲- برای تظاهرات، رهبری با تحرک و فداکاری که برای هدف یک عمل خاص کاملاً مصمم باشد لازم است. رهبری باید در هر لحظه‌ای قادر به تشخیص این موضوع باشد که آیا تظاهرات به بالاترین نقطه موثر بودن خود رسیده است یا نه و یا این که در حین اوضاع ویژه‌ای می‌توان جنبش موجود را به وسیله ایجاد حرکات توده‌ای به صورت تظاهرات، اعتصابات و در نهایت اعتصابات همگانی توسعه بیشتر داد. تظاهراتی که در زمان جنگ به نفع صلح انجام می‌شدند به ما آموخته‌اند

که یک حزب پرولتری واقعاً مبارز، هرچقدر هم که کوچک و غیرقانونی باشد، وقتی که موضوع مطرح شده در تظاهرات واقعاً دارای اهمیت بوده و مسلماً برای توده‌های وسیعی هراندازه بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرد، هیچ‌گاه نباید پس از متفرق شدن تظاهرات ساکت بایستد و یا از جریان آن خود را دور نماید. تظاهرات خیابانی وقتی که دارای پایه‌های سازمانی در کارخانه‌ها بزرگ باشند بالاترین نتایج موثر را به دست می‌آورند. هنگامی که در اوضاع ویژه‌ای، آماده‌سازی‌های موثر هسته‌ها و گروه‌های ما به وسیله تبلیغات شفاهی و یا اوراق برای پخش اعلامیه موفق شده باشد که نوعی یگانگی در فکر و در عمل در آن اوضاع خاص به وجود آورد، کمیته مسئولان و همکاری باید اعضا شناخته‌نشده حزب را در کارخانه‌ها و رهبران هسته‌ها و گروه‌ها را به کنفرانسی جهت تعیین کردن زمان و مقصود اجتماع در روز تعیین شده، و همچنین شعارها و امکانات شدید کردن و زمان‌های شروع و متفرق شدن تظاهرات فراخواند. استخوان‌بندی اصلی تظاهرات باید از مأموران آموزش دیده، باتجربه و با پشتکار تشکیل شود که پیوسته از هنگام ترک کارخانه تا لحظه متفرق شدن در میان توده‌ها باشند. برای اینکه بین این مأموران رابطه فعال وجود داشته و هر یک از آنها دستورهای لازم سیاسی را به طور مرتب دریافت نمایند باید کارگران مسئولان حزبی به طور سیستماتیک در بین جمعیت پخش شوند. یک چنین رهبری با تحرک و متشکل سیاسی در یک تظاهرات است که امکان می‌دهد امر شدت فعالیت مرتباً تجدید شده و نهایتاً به حرکات بزرگ‌تر توده‌ای منجر شود.

سازمان واحد مبارزات طبقه زحمتکش و منفرد کردن اصلاح‌طلبان

۳۳- احزاب کمونیستی که دارای استحکام داخلی، بدنه‌ای از مسئولان آزمایش شده و تعداد قابل ملاحظه‌ای طرفدار در بین توده‌ها شده‌اند، باید هر کوششی بکار برند تا با مبارزات وسیع بر نفوذ

رهبران خائن سوسیالیست بر طبقه زحمتکش غلبه نموده و توده را به پیروی از شعارهای حزب کمونیست بکشانند. سازمان‌دهی این مبارزات باید به صورت مختلف باشد، بسته به اینکه آیا جنگ واقعی در اوضاع فعلی مناسب است (یعنی اوضاعی که رهبران سوسیالیست فعال‌شده و خود را در رأس جنبش پرولتاریا گذاشته‌اند) و یا این که اوضاع موقتاً دوران رکود را می‌گذارند.

ترکیب حزب نیز عامل تعیین‌کننده دیگری برای انتخاب متدهای سازمان‌دهی این‌گونه عملیات است. به عنوان مثال، روش به اصطلاح‌نامه سرگشاده برای جلب قسمت‌هایی از پرولتاریای آلمان که از نظر اجتماعی تعیین‌کننده بودند در آلمان بیش از دیگر کشورها ممکن بوده است. حزب کمونیست آلمان در لحظات هرچه شدیدتر شدن اختلاف طبقاتی برای برداشتن نقاب از چهره رهبران خائن سوسیالیست علناً از دیگر سازمان‌های توده‌ای پرولتاریا که مدعی باقدرت بودن باشند پرسید که آیا حاضرند که به خاطر فقر و احتیاج واضح پرولتاریا و کوچک‌ترین خواست‌هایش حتی خواست لقمه‌ای نان با مشارکت حزب کمونیست مبارزه را بعهده بگیرند.

هر جا حزب کمونیست چنین مبارزه‌ای را شروع می‌کند، باید همه‌ی کارهای سازمانی برای بردن اخبار این فعالیت‌ها به میان وسیع‌ترین توده‌های طبقه زحمتکش بشود.

تمام ماموران حزب در گروه‌های کارخانه‌ای و اتحادیه‌ای کارگری باید برای شرکت در نشست‌های کارخانه‌ها یا اتحادیه‌های مربوطه آمادگی کامل پیدا کرده و در این نشست‌ها و یا در هر نشست عمومی خواست‌های عنوان‌شده توسط حزب را که نمایانگر مهم‌ترین خواست‌های پرولتاریا هستند مطرح می‌سازند. هر جا که یکی از هسته‌ها و یا گروه‌های ما می‌خواهد کوششی برای تحت تأثیر قرار دادن توده‌ها و تشویق آن‌ها به حمایت از خواست‌های ما بنماید، برای استفاده از خلق و اخلاق کنترل اعصاب آن‌ها باید این کار با پخش همگانی و موثر پوستر، اعلامیه و جزوه باشد. روزنامه

حزبی ما باید در طول زمان چنین مبارزات تبلیغاتی، با مقالات مختصر یا مفصل و بررسی همه‌ی جوانب قضیه از هر نقطه‌نظری مشغول به ادای توضیحات درباره مسایل جنبش باشد. سازمان باید پیوسته مطالب مربوط به این مقالات را در اختیار روزنامه بگذارد و توجه کافی بشود که سردبیران در کوشش خود برای پیشبرد مبارزه حزب دچار اشکال نشوند. گروه‌های پارلمانی و نمایندگان حزب در شهرداری‌ها نیز برای پیشبرد این مبارزات به طور سیستماتیک کار کنند. آن‌ها باید بر طبق نظرات قسمت‌های مربوطه رهبری، مسایل را در نشست‌های خود توسعه دادن پیشنهادات و یا تصمیمات به بحث بگذارند. این نمایندگان باید خود را به عنوان افراد آگاه و توده‌های مبارزه کنند، مفسر خواست‌های آنان در اردوگاه دشمن طبقاتی، و ماموران مسئول و کارگران حزب بدانند.

وقتی که حزب در عرض چند هفته با کار هماهنگ همه‌ی نیروهایش موفق شود تعداد زیاد و در حال ازدیاد، بخشنامه و مصوبه در پشتیبانی از خواست‌های حزب در نقاط مختلف به تصویب برساند، آنگاه گرد هم آری و استحکام دادن به حمایت این توده‌ها که در عمل پشتیبانی خود را از ما ابراز داشته‌اند وظیفه خطیری برای حزب خواهد بود. در شرایطی که کار اتحادیه‌های کارگری شکل اصلی جنبش شده است باید کوشش شود که نفوذ سازمان ما در آن‌ها افزایش یابد. در نهایت گروه‌های ما در این اتحادیه‌ها باید با فعالیت مستقیم و از قبل آماده‌شده در قبال رهبران محلی آن‌ها کاری کنند که یا بر نفوذ آن‌ها غلبه نماید و یا آن‌ها را مجبور به راه انداختن مبارزه متشکل که بر اساس خواست حزب ما باشد کنند.

هر جا که شوراهای کارخانه‌ای، کمیته‌های صنعتی و یا جریان‌ات مشابه موجود باشد، گروه‌های ما باید در نشست‌های مجمع عمومی آن‌ها اعمال نفوذ کرده و آن‌ها را به مبارزه تشویق کنند. اگر تعدادی سازمان محلی طوری تحت تأثیر گرفته‌اند که حاضرند از منافع حیاتی پرولتاریا، تحت

رهبری حزب کمونیست پشتیبانی کنند باید کنفرانس با شرکت آنها و نمایندگان نشست‌های کارخانه‌هایی که در آنها تصمیمات موافق گرفته شده تشکیل شود.

بخش ششم

رهبری جدید

از مبارزات جزئی به مبارزات هماهنگ

رهبری جدیدی که تحت نفوذ حزب کمونیست، بدین گونه استحکام می‌یابد با چنین تمرکزی از کارگران سازمان داده‌شده نیروی تازه‌ای به دست می‌آورد، و این نیرو باید یا برای به جنبش در آوردن دیگر رهبران اتحادیه‌های کارگری و احزاب سوسیالیست و یا برای برملا ساختن ماهیت آنان بکار رود.

در آن مناطق صنعتی که حزب دارای بهترین سازمان خود بوده و بیش‌ترین حمایت را از توده‌ها به دست آورده است باید توسط اعمال فشار منظم روی اتحادیه‌های کارگری و شوراهای صنعتی، تمام مبارزات آشکار و منفرد اقتصادی و همچنین جنبش‌های در حال رشد گروه‌های دیگر به مبارزه هم‌آهنگ و واحد تبدیل شوند.

سپس این جنبش باید خواست‌های اساسی را کاملاً جدا از منافع صنفی مطرح کرده و کوشش کند که برای رسیدن به آنها تمام نیروهای متحد در همه‌ی سازمان‌های ناحیه را بکار برد. در چنین جنبشی، حزب کمونیست ثابت خواهد کرد که رهبر پرولتاریا بوده و برای مبارزه آماده است. درحالی‌که بوروکراسی اتحادیه‌های کارگری و احزاب سوسیالیست که اصلاً با چنین جنبشی

سازمان یافته و متشکل مخالف می‌نمودند نه تنها از نظر سیاسی بلکه از نظر کارسازمانی عملی افشاء خواهد گشت.

چگونه در بحران‌های مزمن به پیشرفت کار شکل بدهیم.

۳۴- در مواقع بحران‌های اقتصادی مزمن که بر حسب معمول باعث ایجاد جنبش‌های تازه می‌شوند، حزب کمونیست باید کوشش کند که کنترل توده‌ها را به دست آورد. ممکن است بهتر باشد که از ابراز خواست‌های به خصوص در قبال احزاب سوسیالیست صرف‌نظر کرده و بجای آن مستقیماً با افراد عضو این احزاب تماس بگیریم و به آن‌ها خاطر نشان سازیم که چگونه برخلاف خواست رهبران بوروکراتیکشان وجود مضیقه و ظلم، آن‌ها را به جنگ‌های اجتناب‌ناپذیر با کارفرماهاشان کشانیده است. ارگان‌های حزب، به خصوص روزنامه‌هایش باید روزبه‌روز روی این موضوع تاکید کنند که حزب کمونیست حاضر است که رهبری را در مبارزات معلق و حقیقی کارگران در مضیقه، به دست گیرد و سازمان جنگی‌اش آماده است در هر کجا که ممکن باشد به تمام مردم ستمدیده در شرایط یک بحران مزمن کمک نماید. باید هرروز این نکته را ذکر کرد که برخلاف کوشش‌های سازمان‌های قدیمی برای صرف‌نظر کردن و جلوگیری از مبارزات، هیچ‌گونه امکانی برای بهبود حداقل شرایط زندگی برای کارگران بدون این مبارزات وجود ندارد. بخش‌های کمونیست در درون اتحادیه‌های کارگری و سازمان‌های صنعتی باید پیوسته روی مسئله آمادگی و فداکاری کمونیستی پافشاری کرده و این نکته را برای همکاران کارگر خود روشن نمایند که راهی برای گریز از مبارزه وجود ندارد. در هر حال، وظیفه اصلی یکی کردن و استحکام بخشیدن به همه‌ی مبارزات و جنبش‌هایی است که در شرایط بحران به وجود می‌آیند. هسته‌ها و بخش‌های مختلفی از صنایع و کارگاه‌ها که در مبارزه درگیر شده‌اند نه تنها باید نزدیک‌ترین روابط را بین خود حفظ

کنند بلکه باید خود را رهبر و مسئول تمام جنبش‌هایی که ممکن است به هم بخورد بدانند. آن‌ها باید در ارتباط با کمیته‌های منطقه‌ای و همچنین مرکزی بوده و گزارش‌ها لازم را سریعاً به ماموران برسانند و توسط کارگران مسئولی که قادرند دست در دست افراد درگیر در یک جنبش آن را رهبری هم بنمایند. این جنبش‌ها را وسیع‌تر و عمیق‌تر بنمایند. این وظیفه اصلی سازمان است که در هر جایی نکات مشترک مبارزات مختلف را متذکر شده و روی آن‌ها تاکید نمایند تا بتوانند در صورت لزوم به ترویج این نکته که حل عمومی این مسایل به طریق سیاسی می‌باشد اقدام ورزند. هرچه مبارزات شدیدتر شده و خصلت عمومی می‌یابد، لزوم ایجاد رهبری‌های همگون برای آن‌ها بیشتر می‌شود. هر جا که رهبران بوروکراتیک اعتصابات دچار شکست می‌شوند حزب کمونیست باید فوراً وارد شود و افراد را به ایجاد یک سازمان عملیاتی، مطمئن گرداند. سازمان اولیه عمومی می‌تواند با رهبری مبارز و تعریف و تمجید از اصول سازمان‌دهی در همه‌ی نشست‌های بخش‌ها و شوراهای صنعتی مربوطه به وجود آید.

وقتی جنبش کارگری ابعاد گسترده‌ای پیدا می‌کند به خاطر تهاجم سازمان‌های کارفرمایان و دخالت‌های دولت ماهیت سیاسی به خود می‌گیرد. در این مواقع باید ترویج اولیه و کارهای سازمان‌دهی برای شوراهای کارگران که امکان تشکیل آن پیدا شده و احتمالاً لازم می‌شود شروع گردد. در این جاست که ارگان‌های حزبی باید در تبلیغ این موضوع که طبقه زحمتکش فقط با ایجاد و ساختن سلاح مبارزاتی خود می‌تواند رهایی یابد تاکید کنند. در این ترویج نباید کوچک‌ترین اشاره‌ای به بوروکراسی اتحادیه‌های کارگری یا احزاب سوسیالیست بشود.

۳۵- احزاب کمونیستی که رشد زیادی کرده‌اند و به خصوص احزاب توده‌ای بزرگ باید برای فعالیت توده‌ای مجهز باشند. برای ایجاد یگانگی و نزدیکی با توده‌های وسیع باید از هر تظاهرات یا

جنبش توده‌ای اقتصادی و همچنین عملیات محلی برای سازمان‌دهی بهتر و تجربه بیشتر آن‌ها استفاده کرد. تجربیاتی که از همه‌ی جنبش‌های عظیم به دست می‌آیند باید در کنفرانسی با شرکت مقامات رهبری و کارگران مسئول حزبی و نمایندگان مطمئن اتحادیه‌های کارگری مربوط به صنایع بزرگ و متوسط، مورد بحث قرار گیرند. با این روش شبکه ارتباط پیوسته زیادتر و قوی‌تر می‌شود و روح مبارزه پیوسته بیشتر در نمایندگان مطمئن صنایع نفوذ می‌کند. روابط نزدیک و اطمینان متقابل که بین مقامات رهبری و کارگران حزبی از یک طرف و نمایندگان کارگاه‌ها از طرف دیگر وجود دارد تضمینی است برای اینکه هر عمل توده‌ای سیاسی مطابق با اوضاع و قدرت واقعی حزب بوده و از انجام اعمال پیش رس و ناپخته جلوگیری شود.

بدون ایجاد نزدیک‌ترین روابط بین سازمان‌های حزب و توده‌هایی از پرولتاریا که در اعمال توده‌ای بزرگ شرکت می‌کنند یک جنبش واقعی نمی‌تواند توسعه پیدا کند. اضمحلال بی‌موقع خیزش بدون شک انقلابی ایتالیا در سال گذشته، که با تسخیر کارخانه‌ها اظهار وجود کرد مطمئناً به مقدار زیادی به دلیل خیانت بوروکراسی اتحادیه‌های کارگری، نامطمئن بودن رهبران احزاب سیاسی و تا حدی هم به دلیل عدم وجود روابط نزدیک سازمانی بین حزب و صنایع که می‌بایست از طریق نمایندگان آگاه به مسایل سیاسی و علاقمند به منافع حزب باشد بود. همچنین اعتصاب کارگران معدن انگلستان در سال جاری (۱۹۲۱) بدون شک تا حد بسیار زیادی از عدم وجود این روابط صدمه دیده است.

بخش هفتم

درباره مطبوعات حزبی

برای یک روزنامه کمونیستی چه باید و چه نباید کرد.

۳۶- رسانه‌های حزب کمونیست باید با انرژی تأسیس و توسعه یابد. هیچ روزنامه‌ای را که کاملاً از دستورهای حزب پیروی نکند، نمی‌توان ارگان حزب کمونیست نامید.

حزب باید توجه بیشتر خود را مبدول به داشتن نشریات خوب بدارد و نه به داشتن تعداد زیادی از آن‌ها. هر حزب کمونیست باید دارای یک ارگان مرکزی باشد و در صورت امکان آن را روزانه منتشر نماید.

۳۷- یک روزنامه حزب کمونیست هرگز نباید مانند روزنامه‌های بورژوازی و همچنین مکر را مانند روزنامه‌های احزاب سوسیالیست حالت سرمایه‌گذاری را داشته باشد. روزنامه‌ی ما باید از همه‌ی مؤسسات مالی سرمایه‌داری مستقل باشد. یک سازمان ماهر اعلانات که وجود روزنامه ما را برای احزاب توده‌ای قانونی ممکن می‌سازد، هرگز نباید خود را تا وابستگی به آگهی‌دهندگان بزرگ سوق دهد. برعکس با رفتاری که در قبال سئوالات اجتماعی پرولتاریا می‌کند، بین تمام احزاب توده‌ای ما وجهه‌ی بیشتری برای خود کسب خواهد کرد.

روزنامه‌های ما نباید در خدمت ارضاء تمایلات و احساسات و یا سرگرمی عموم باشد. این روزنامه‌ها نباید به انتقاداتی که از طرف نویسندگان خرده بورژوازی و یا متخصصین ژورنالیست در رابطه با سعی آن‌ها در کسب احترام می‌شود تسلیم شوند.

۳۸- روزنامه کمونیستی در درجه اول باید به منافع کارگران مورد ظلم واقع شده و مبارز بپردازد. این نشریه باید بهترین عامل تحریک ما و یک مبلغ عمده برای انقلاب پرولتری باشد. این هدف روزنامه ما خواهد بود که تجربیات گران‌بهای اعضای حزب را جمع‌آوری کند و هم آن‌ها را برای رفقایمان نشان دهد تا مثل یک راهنما پیوسته باعث تجدیدنظر و بهبود در روش‌های کارهای کمونیستی باشد، بدین طریق روزنامه بهترین وسیله سازمان‌دهی در کار انقلابی ما خواهد بود.

بنابراین فقط با این کارسازمانی جامع روزنامه کمونیستی و به خصوص روزنامه‌ی اصلی ما است که با حفظ این هدف مشخص در مد نظر، ما را قادر می‌سازد که مرکزیت دمکراتیک را به وجود آورده و متعاقباً کار را به طور موثر در حزب کمونیست تقسیم کنیم و بنابراین بتوانیم مأموریت تاریخی خویش را اجران ماییم.

سازمان‌دهی روزنامه‌های کمونیستی

۳۹- روزنامه حزب کمونیست باید کوشش بکند که کار کمونیستی انجام دهد. یعنی باید یک سازمان مبارز پرولتری باشد، یک مجموعه کاری از کارگران انقلابی، نویسندگانی که مرتباً برای آن می‌نویسند، سردبیران، حروف‌چین‌ها، ماموران چاپ، ماموران پخش، آن‌هایی که مطالب محلی را جمع‌آوری کرده و هم آن‌ها را در روزنامه مورد بحث قرار می‌دهند، آن‌ها که در انتشار روزانه‌ی آن شرکت دارند و غیره. چند معیار عملی لازم است که روزنامه را با توجه به آن‌ها به یک ارگان مبارز حقیقی و جامعه‌ای کاری و قوی از کمونیست‌ها تبدیل کرد.

وقتی که قرار است یک فرد کمونیست برای روزنامه‌اش کار و فداکاری کند بنابراین باید دارای نزدیک‌ترین ارتباط با آن باشد. روزنامه در حقیقت سلاح روزانه اوست که باید هرروز محکم و تیز شود که برای کار مناسب باشد. برای وجود روزنامه کمونیستی لوازم خوب و از خود گذشته‌گی مالی پیوسته لازم است. وسایل توسعه و بهبود داخلی آن باید پیوسته توسط افراد صفوف مختلف حزب تأمین شود تا اینکه به یک سازمان محکم تبدیل شده و چنان تیراژه وسیعی در بین توده‌ها پیدا کند که خود به صورت یک وسیله پشتیبانی از جنبش کمونیستی در آید.

این کافی نیست که فردی فقط یک عامل فعال در پخش و ترویج روزنامه باشد، بلکه لازم است که به خود روزنامه هم کمک کند.

هر اتفاقی که در کارگاه می‌افتد، چه اجتماعی و چه اقتصادی از وقوع یک حادثه تا نشست عمومی کارگران، از رفتار ناشایستی که با یک کارآموز شده تا گزارش مالی، باید بلافاصله به روزنامه گزارش شود. بخش‌هایی که در اتحادیه‌های کارگری کار می‌کنند موظف‌اند که همه‌ی تصمیمات و مصوبات مهم را که در نشست‌ها و یا توسط دبیران اتخاذ شده‌اند و همچنین کارهای دشمنان ما را به روزنامه بفرستند. زندگی عمومی در خیابان‌ها، و در مجالس، معمولاً به اعضا با دقت حزب این موقعیت را می‌دهد که انتقادات اجتماعی موشکافانه‌ای مطرح نمایند. ما با درج این انتقادات در روزنامه خود، حتی به خوانندگان بی تفاوت نیز نشان می‌دهیم که چگونه مسایل مربوط به احتیاجات روزمره زندگی را دنبال می‌کنیم.

نامه‌های کارگران

بررسی و اقدام در باره چگونگی چاپ این گونه نوشته‌ها از زندگی کارگران و سازمان‌های طبقه کارگر باید توسط هیئت مؤلفین و با توجه و احساس به خصوص صورت بگیرد: چاپ آن‌ها باید

به صورت اعلان‌های مختصر باشد که بتواند ارتباط نزدیک روزنامه‌ی ما را بازندگی کارگران برساند، و یا باید از آن‌ها به عنوان مثال‌های عملی از زندگی روزانه‌ی کارگران برای توضیح دکترین کمونیسم استفاده کرد. هر جا که ممکن باشد، هیئت مؤلفین باید ساعاتی مشخص و راحتی را، روزانه برای دیدن و گوش دادن به حرف کارگرانی که برای درد دل، اظهار خواست‌ها و یا شکایت در مورد مسایل زندگی که مورد توجهشان بوده و می‌خواهند از آن‌ها برای بیشتر روشن کردن حزب استفاده کنند اختصاص بدهند.

مثال از «پراودا»

در تحت سیستم سرمایه‌داری، البته برای روزنامه‌های ما ممکن نیست که بتوانند اجتماعات کمونیستی و کامل از کارگران باشند. با این حال حتی تحت سخت‌ترین شرایط نیز امکان دارد که موفقیت‌هایی برای سازمان یک چنین روزنامه انقلابی به دست آورد. این امر با روزنامه «پراودا» رفقای روسی ما در پریود ۱۹۱۲-۱۳ ثابت شده است. این روزنامه حقیقتاً نمایانگر یک سازمان دائمی و فعال از کارگران آگاه انقلابی در مهم‌ترین مراکز روسیه بود. رفقاً به طور دسته‌جمعی از نیروهای خود برای تألیف، چاپ و پخش روزنامه استفاده کردند، و خیلی از آن‌ها این کارها را به همراه کارهای روزمره خود و کنار گذاشتن پول لازم برای روزنامه از درآمدهایشان انجام می‌دادند. روزنامه، در عوض برای آن‌ها بهترین چیزهایی که طالبشان بودند فراهم می‌کرد، با چیزهایی که برای همان لحظات احتیاج داشتند و چیزهایی که امروز نیز هنوز در کار و مبارزاتشان قابل استفاده است. چنین روزنامه‌ای باید حقیقتاً توسط اعضای حزب و دیگر کارگران انقلابی «روزنامه ما» خوانده شود.

وسیلۀ پیش‌بردن مبارزات تبلیغاتی توده‌ای

۴۰- مشخصه اصلی رسانه‌های کمونیستی، شرکت مستقیم در مبارزات تبلیغاتی حزب است. اگر در زمان مشخصی، فعالیت حزب متوجه و متمرکز یک فعالیت مبارزاتی مشخص باشد، وظیفه ارگان حزب این است که نه تنها فقط صفحه مقاله‌های سردبیر، بلکه تمام قسمت‌های خود را در خدمت آن مبارزه درآورد. هیئت نویسندگان باید منابع و مطالب لازم را در اختیار مبارزه جاری بگذارند، سرتاسر روزنامه باید این مطالب را چه از نظر محتوا و چه از نظر شکل در برگیرد.

۴۱- موضوع جمع‌آوری هرچه بیشتر آبونمان برای «روزنامه ما» باید به صورت یک سیستم درآید. اولین کاری که باید انجام شود استفاده کردن از هر فرصتی است که واقعه به خصوصی باعث برانگیخته شدن کارگران از نظر سیاسی اجتماعی می‌شود. برای نمونه پس از هر اعتصاب بزرگ یا اخراج که در جریان آن روزنامه آشکارا و با حرارت از منافع کارگران دفاع کرده است. باید فعالیت جمع‌آوری مشترکین جدید برای روزنامه به طور منظم در مورد افراد شرکت‌کننده در آن جنبش اجرا شود. پخش لیست‌ها و سفارشات روزنامه نباید منحصر به صناعی که کمونیست‌ها در آن‌ها مشغول فعالیت هستند و در بخش‌هایی از اتحادیه‌های کارگری آن‌ها که در اعتصاب شرکت دارند باشند. بلکه هر جا که ممکن باشد باید حرف‌های اشتراک را توسط کارگرانی که مشغول کارهای ترویج برای حزب هستند به تک‌تک خانه‌های مسکونی رسانید.

همچنین، پس از هر مبارزه تبلیغاتی برای انتخابات که باعث تهییج کارگران شده است، گروه‌های مخصوص که برای این کار برگزیده شده‌اند به خانه‌های کارگران رفته و کار ترویج برای روزنامه را به پیش ببرند.

در زمان بحران‌های مخفی سیاسی و اقتصادی که آثارشان در بالا رفتن قیمت‌ها، بیکاری و سختی‌های دیگری که روی تعداد زیادی از کارگران اثر می‌گذارد پیدا می‌شود، باید بیشترین کوشش را به

کار برد تا کارگران متشکلی را که در صنایع مختلف هستند به سوی حزب جلب کرده و گروه‌هایی از آن ساخت که کار سیستماتیک ترویج خانه به خانه را برای روزنامه اجرا نمایند. تجربه نشان داده است که مناسب‌ترین زمان برای ترویج خانه به خانه، هفته‌ی آخر ماه است. هر گروه محلی که بگذارد حتی یکی از هفته‌های آخر ماه بدون استفاده کردن از آن برای ترویج روزنامه بگذرد، مرتکب سهل‌انگاری بزرگی نسبت به توسعه جنبش کمونیستی خواهد شد. گروه‌های اجرایی که مشغول ترویج روزنامه هستند نباید از هیچ اجتماع عمومی یا تظاهرات بگذرند بدون اینکه در شروع بین فواصل استراحت و در اختتام آن حضورداشته و فرم‌های اشتراک روزنامه را در اختیار مردم بگذارند. همین وظایف شامل هر بخش در اتحادیه‌های کارگری در مورد نشست‌های جداگانه‌ی اتحادیه‌ها و همچنین شامل گروه‌ها و بخش‌ها در کارگاه‌ها نیز می‌شود.

از رسانه‌های حزب دفاع کنید.

۴۲- هر عضو حزب باید پیوسته از روزنامه ما در مقابل دشمنان آن دفاع کرده و با انرژی بر ضد رسانه‌های سرمایه‌داری تبلیغ کند. فرد عضو حزب باید پستی عمل، حذف اطلاعات و دورویی این رسانه‌ها را برملا سازد.

باید با اعمال انتقاد و حمله مداوم بر رسانه‌های سوسیال دمکراتیک و مستقل نیز چیره شد. انجام این کار به صورت مجادلات گروه گرایانه باشد بلکه باید سعی شود که پیوسته رفتار وضع خیانت‌آمیز آنان که به صورت پوشانیدن روزمره آشکارترین اختلافات طبقاتی صورت می‌گیرد افشاء شود. بخش‌های ما در اتحادیه‌های کارگری و سازمان‌های دیگر کارگری باید راه‌های مناسب و منظمی بیابند که افراد عضو این اتحادیه‌ها و سازمان‌ها را از نفوذ منحرف‌کننده و ناتوان ساز این روزنامه‌های سوسیال دمکراتیک دورنمایند. همچنین کار تبلیغی خانه به خانه‌ی ما باید به طور مشخص وقتی در

مورد کارگران صنعتی انجام می‌شود عاقلانه جهتی ضد رسانه‌های سوسیال دمکراتیک را هم داشته باشد.

بخش هشتم

درباره ساختمان ارگانیک حزب

۴۳- سازمان حزب که مرتباً در حال گسترش و قوی شدن است نباید فقط بر مبنای تقسیمات جغرافیایی باشد. بلکه شرایط حقیقی اقتصادی، سیاسی و رفت‌وآمد در هر منطقه‌ای را هم باید در نظر گرفت. مرکز ثقل را باید در شهرهای عمده و مراکز صنایع بزرگ قرار داد.

معمولاً وقتی یک حزب جدید ساخته می‌شود، این تمایل وجود دارد که سازمان حزب به یک‌باره در سراسر کشور پخش شود. بنابراین بدون توجه به این موضوع که تعداد کارگرانی که در اختیار حزب هستند بسیار محدود است، این کارگران در تمام جهات پخش می‌شوند. این کار باعث تضعیف قابلیت عضوگیری و رشد حزب می‌شود. در این موارد می‌دیدیم که دفاتر حزب مرتباً در جاهای مختلف برپا می‌شدند ولی خود حزب موفق نمی‌شد که حتی در مهم‌ترین شهرهای صنعتی جا پای محکمی به دست آورد.

سازمان‌های ناحیه‌ای و استانی

۴۴- برای مرکزیت دادن به فعالیت حزب تا بیش‌ترین درجه ممکن، عاقلانه نخواهد بود که رهبری حزب را به صورت سلسله‌مراتب و گروه‌هایی که از یکدیگر دستور می‌گیرند درآوریم. هدف باید این باشد هر شهر بزرگ که تشکیل یک مرکز اقتصادی، سیاسی و ترانسپورت را می‌دهد باید به

صورت شبکه‌ای از سازمان‌های حزبی مناطق اطرافش که از نظر اقتصادی و سیاسی بدان وابسته هستند درآید. کمیته حزبی در یک مرکز عمده باید در رأس بدنه حزب در منطقه مربوطه خود بوده و فعالیت‌های سازمانی خود را با حفظ ارتباط نزدیک با افراد عضو در منطقه اجرا نماید.

افراد سازمانده در چنین ناحیه‌ای که در کنفرانس ناحیه‌ای انتخاب شده و توسط کمیته مرکزی تأیید شده‌اند، متعهدانه که در زندگی حزب در سازمان محلی شرکت فعال داشته باشند. کمیته ناحیه‌ای حزب باید پیوسته با کارگران عضو حزب در ناحیه تقویت گردد، تا اینکه رابطه نزدیکی بین کمیته و توده‌های عظیم منطقه وجود داشته باشد. همین طور که سازمان محلی توسعه پیدا می‌کند، باید کوشش شود که کمیته رهبری ناحیه به طور همزمان به صورت بدنه رهبری سیاسی نیز عمل کند. بنابراین کمیته حزبی در ناحیه به اتفاق کمیته مرکزی، نقش ارگان حقیقی رهبری را در کل سازمان حزب بعهده خواهد داشت.

خطوط مرزی نواحی حزبی در حقیقت با منطقه جغرافیایی محدود نمی‌شوند. عامل تعیین کننده این است که کمیته ناحیه‌ای در وضعی باشد که بتواند فعالیت‌های تمام سازمان‌های محلی را در ناحیه خود به طور یکنواخت (هم سطح) رهبری کند. به محض اینکه انجام این کار غیرممکن گردد، ناحیه باید تقسیم شده و نواحی جدید حزبی تشکیل شوند.

همچنین در کشورهای بزرگ لازم است که سازمان‌های واسطه‌ای به منظور حلقه ارتباطی بین کمیته مرکزی و کمیته‌های محلی موجود باشند. در شرایط معینی ممکن است خوب باشد که به بعضی از این سازمان‌های میانه، برای نمونه سازمانی در یک شهر بزرگ با تعداد زیادی عضو، نقش رهبری داده شود. ولی به عنوان یک قاعده کلی باید از آن جلوگیری کرد، چه باعث عدم مرکزیت می‌شود.

۴۵- سازمان‌های واسطه‌ای بزرگ عبارت‌اند از: سازمان‌های محلی حزب، گروه‌هایی از مناطق روستایی یا از شهرهای کوچک و یا از نواحی مختلف شهرهای بزرگ.

هر سازمان محلی حزب که به اندازه‌ای رشد کند که به عنوان یک سازمان قانونی وجود داشته ولی نتواند نشست‌های مجمع عمومی خود را با شرکت تمامی افراد عضو خود برگزار کند باید به چند قسمت تقسیم شود.

در هر سازمان حزبی، اعضا باید برای فعالیت‌های روزانه حزب گروه‌بندی شوند. در سازمان‌های بزرگ، ممکن است عاقلانه نباشد که گروه‌های مختلف را به صورت قسمت‌های دسته‌جمعی ترکیب کرد. به عنوان یک قاعده، این‌گونه اعضا باید در یک گروه متشکل در محل کار خود یا هر جای دیگر شرکت داشته و فرصت ملاقات یکدیگر را در جریان فعالیت روزانه خود داشته باشند. هدف از این‌گونه گروه‌های دسته‌جمعی این است که کار حزب بین گروه‌های ارجانی مختلف و کوچک تقسیم شود و از ماموران مختلفه گزارشات مربوطه را دریافت گردد و کاندیداهای عضویت تربیت شوند.

E.C.C.I

۴۶- کل حزب باید تحت هدایت کمونیست بین‌المللی باشد. دستورها و تصمیم‌های هیئت اجرایی بین‌الملل درباره روش‌هایی که شامل احزاب وابسته می‌شود، باید در درجه اول به کمیته‌های مرکزی این احزاب ارسال شده و از طریق این کمیته‌ها یا به بعضی کمیته‌های مخصوص و یا به کل جمعیت اعضا ابلاغ گردد. روشن است که مصوبات و رهنمودهای بین‌المللی باید توسط حزب و هر عضو آن حزب اجرا گردند.

کمیته مرکزی و بوروی (اداره) سیاسی

۴۷- کمیته مرکزی حزب در کنگره حزب انتخاب شده و در مقابل آن مسئول می‌باشد. کمیته مرکزی از بین افراد خود جمع کوچک تری را که شامل دو زیر کمیته می‌شود برای فعالیت سیاسی تشکیل می‌دهد. هردوی این زیر کمیته‌ها برای کارهای سیاسی و جاری حزب مسئول هستند. این زیر کمیته‌ها یا دفترها، ترتیبات لازم را برای برگزاری نشست‌های مشترک کمیته مرکزی که در آن‌ها تصمیمات نیمه مهم باید گرفته شود می‌دهند. هر جا قرار است که در کمیته مرکزی تصمیمی گرفته شود که در کل زندگی حزب موثر باشد، برای اینکه اوضاع کلی و سیاسی به خوبی مطالعه شده و ایده صحیحی از حالت و امور حزب به دست آید، باید افرادی از نواحی مختلف در آن شرکت کنند. به همان دلیل وجود اختلاف عقاید در مورد تاکتیک‌های کاری که جنبه جدی داشته باشند نباید از طرف کمیته مرکزی پنهان شوند. برعکس این عقاید باید در کمیته مرکزی مطرح شوند. ولی دفتر سیاسی (Politbureau) باید به طور یکنواخت (uniform) هدایت شده و برای آنکه بتواند سیاست محکم و مطمئن داشته باشد، باید بتواند به اختیارات خود و همچنین اکثریت قابل ملاحظه‌ای از کمیته مرکزی تکیه نماید. بنابراین مبانی، کمیته مرکزی حزب، به خصوص در مورد احزاب قانونی، در کمترین مدت قادر خواهد بود که پایه‌های محکمی برای انضباط در داخل حزب تشکیل دهد. البته اطمینان بی‌قید و شرط اعضای حزب به آن نیز کاملاً لازم است. در همین زمان‌ها تردیدها و انحرافهای ممکن موجود در کمیته را می‌توان شناخت. این‌گونه انحرافها در حزب را می‌توان قبل از اینکه به درجه‌ای برسند که باید در مقابل کنگره قرار داده شوند، از بین برد.

تقسیم کار زیر کمیته‌ای

۴۸- هر یک از کمیته‌های رهبری باید کارش را بین اعضای خود تقسیم کند تا در قسمت‌های مختلف کار بازدهی مناسب به دست آید. برای این کار ممکن است ایجاد کمیته‌های مخصوص

لازم باشد. برای نمونه کمیته‌هایی برای ترویج، برای کارهای تألیفی روزنامه، برای مبارزات انتخاباتی اتحادیه‌های کارگری، برای ارتباطات و غیره. هر کمیته مخصوصی تحت دستور کمیته مرکزی و یا کمیته ناحیه‌ای است. کنترل فعالیت چنین کمیته‌ای و همچنین ترکیب اعضای آن باید در دست کمیته‌ی ناحیه‌ای و در لحظات لازم، در دست کمیته مرکزی باشد.

ممکن است عاقلانه باشد که گاه‌گاه‌ی مشاغل و دفاتر افرادی که به کارهای مختلف حزبی مثل مولفی روزنامه، سازمان‌دهی، ترویج و غیره اشتغال دارند عوض شوند، البته به شرطی که باعث اختلال زیادی در کار حزب نشود. مؤلفین روزنامه و ترویج‌دهندگان باید در یکی از گروه‌های حزبی برای انجام کارهای روزمره حزب شرکت داشته باشند.

C.C.R

۴۹- کمیته مرکزی حزب، مثل کمونیست بین‌الملل، این اختیار را دارد که در هر زمان از همه‌ی سازمان‌های کمونیستی، از ارگان‌های آن‌ها و از اعضایشان گزارش بخواند. نمایندگان کمیته مرکزی و رفقای که از جانب آن منصوب می‌شوند، باید بتوانند در همه‌ی نشست‌ها با داشتن حق صحبت و تصمیم شرکت کنند. کمیته مرکزی حزب همیشه باید عده‌ای کمیسرهای سیاسی در اختیار خود داشته باشد (یعنی کمیسرهایی که برای آموزش و آگاه نمودن ارگان‌های رهبری در نواحی و مناطق مختلف هستند و این کار را در مورد مسایل سازمانی و سیاسی نه فقط کتبی بلکه به طور مستقیم و شفاهی و ماموران مسئول انجام می‌دهند).

هر سازمان و یا بخش حزب و همچنین هر فرد عضو حزب، این حق را دارد که در هر زمان خواست‌ها، پیشنهادات، نکات و یا شکایات خود را مستقیماً به کمیته مرکزی حزب و یا بین‌الملل ارسال دارد.

فرمانبری دسته‌های کوچک‌تر از بزرگ‌تر

۵۰- اجرای دستورها و تصمیم‌های ارگان‌های رهبری، برای سازمان‌های تحت رهبری آن‌ها و افراد عضوشان ضروری است. مسئولیت‌های ارگان‌های رهبری و وظیفه جلوگیری از خطا یا سوءاستفاده آن‌ها از مقامات رهبری‌شان را فقط تا حدی می‌توان رسماً تعیین کرد. هرچه مسئولیت رسمی آن‌ها کمتر باشد (برای نمونه در احزاب غیرقانونی)، تعهد آنان باری مطالعه عقاید اعضا به دست آوردن اطلاعات جامع و مرتب، و گرفتن تصمیم پس از اندیشه و تأمل بیشتر می‌شود.

۵۱- افراد عضو حزب باید متعهد باشند که همیشه به عنوان افراد منضبط یک سازمان مبارز عمل کنند. هرگاه که در مورد چگونگی عملی اختلاف عقیده بروز کند، باید ابتدا در درون سازمان حزب راجع به آن بحث شود و انجام عمل بر طبق تصمیمات اخذشده در سازمان باشد. حتی اگر تصمیم سازمان یا کمیته حزبی در نظر بقیه‌ی اعضا نادرست جلوه کند. این رفقا در تمام فعالیت‌های عمومی خود هرگز این نکته را نباید از نظر دور کنند که بدترین شکل رفتار غیر انضباطی و بزرگ‌ترین اشتباه نظامی، جلوگیری و شکستن اتحاد در جبهه مشترک می‌باشد.

برای هر فرد عضو، دفاع از حزب کمونیست و بالاتر از همه، کمونیست بین‌الملل، در مقابل دشمنان کمونیسم، یک وظیفه خطیر است. برعکس، فردی که این را فراموش کند و در انظار عمومی به حزب یا به کمونیست بین‌الملل حمله کند، یک کمونیست بد است.

۵۲- نظامنامه‌های حزب را باید طوری تنظیم کرد که عامل تأخیر نبوده بلکه به صورت نیروی کمک‌کننده برای ارگان‌های رهبری حزب در توسعه بخشیدن کمونیستی به همه‌ی سازمان‌های حزبی و پیشرفت مداوم در فعالیت حزب باشند. تصمیمات کمونیست بین‌المللی باید فوری توسط

احزاب وابسته اجرا شوند، حتی در مواردی که تغییرات مربوطه در نظامنامه‌های موجود و تصمیمات حزبی را فقط در زمان‌های بعدی می‌توان رسماً تصویب کرد.

بخش نهم

فعالیت قانونی و فعالیت غیرقانونی

آمادگی

۵۳- حزب باید چنان سازمان‌دهی شده باشد که همواره در موقعیتی باشد که بتواند سریعاً خود را با تغییراتی که ممکن است در شرایط مبارزه اتفاق بیفتد وفق دهد. حزب کمونیست باید در جریان توسعه خود به یک سازمان مبارز تبدیل شود که قادر باشد که از نبرد آشکار با دشمن در نقطه‌ای که دشمن دارای تفوق و تمرکز نیرو است، خودداری کرده ولی از طرف دیگر از فرم تمرکز نیروها طوری استفاده کند که در نقاطی که دشمن کمترین احتمال را می‌دهد به آن حمله نماید.

برای سازمان حزب بزرگ‌ترین اشتباه خواهد بود که همه چیز را در گرو شورش و جنگ‌های خیابانی و یا شرایط اختناق شدید بگذارد. کمونیست‌ها کار مقدماتی انقلابی خود را در هر شرایطی بر مبنای آمادگی تکمیل می‌نمایند زیرا معمولاً تقریباً غیرممکن است که موج‌های زمان‌های طوفان و آرامش را از قبل پیش‌بینی کرد و حتی اگر این پیش‌بینی‌ها ممکن باشد. در خیلی موارد، استفاده عملی از آنها برای سازمان‌دهی دوباره ممکن نیست زیرا این تغییرات عمدتاً سریع و ناگهانی هستند.

ترکیب کردن فعالیت‌های قانونی و غیرقانونی

۵۴- احزاب کمونیست قانونی در کشورهای سرمایه‌داری معمولاً از درک تمام اهمیت این مسایلی که باید کاملاً برای نبرد مسلحانه و یا جنگ غیرقانونی به طور کلی آماده شوند غافل می‌مانند. سازمان‌های کمونیستی اکثراً مرتکب این اشتباه می‌شوند که می‌خواهند برای همیشه به وجود خود بر مبنای قانونی بودن و اجرای کارهای خود مطابق با خواست‌های کارهای قانونی تکیه کنند.

از طرف دیگر، احزاب غیرقانونی معمولاً در استفاده از امکانات فعالیت‌های قانونی برای ساختن یک سازمان حزبی که بتواند آن‌ها را در تماس و نزدیکی مداوم با توده‌های انقلابی قرار دهد کوتاهی می‌کنند. سازمان‌های زیرزمینی این حقیقت‌های حیاتی را ندیده می‌انگارند، شانس این را به خود می‌دهند که فقط به صورت گروه‌هایی که پیوسته مشغول توطئه بوده و نیروی خود را برای کارهای پیهوده مصرف می‌کنند در آیند.

هر دو گونه این تمایلات خطا آمیز هستند. هر سازمان کمونیستی قانونی باید بداند چگونه خود را برای ادامه وجود به صورت زیرزمینی و بالاتر از همه برای طغیان انقلابی آماده نماید. از طرف دیگر، هر سازمان کمونیستی غیرقانونی باید به طور کامل از امکانات جنبش کارگری قانونی استفاده کند تا با فعالیت شدید حزب بتواند رهبر سازماندهی شده و واقعی توده‌های عظیم انقلابی بشود.

نباید جدایی قانونی از غیرقانونی مثل یک دیوار غیرقابل نفوذ باشد.

۵۵- بین هر دو احزاب قانونی و غیرقانونی، تمایلی وجود دارد که فعالیت‌های غیرقانونی سازمانی را به صورت ایجاد و نگهداری یک سازمان نظامی خالص درآورده و آن را از دیگر سازمان‌ها و

فعالیت‌های حزب ایزوله نمایند، این کاملاً اشتباه است. برعکس، در دوره قبل از انقلاب، تشکیل سازمان‌های مبارز ما باید عمدتاً به همراهی کار عمومی حزب کمونیست باشد. تمامی حزب باید به صورت یک سازمان جنگجو برای انقلاب درآید. سازمان‌های جنگی انقلابی و ایزوله که در دوران قبل از انقلاب نابهنگام به وجود می‌آیند، مستعد سوق داده شدن به از هم پاشیدگی هستند زیرا که فاقد کار مستقیم و مفید حزبی هستند.

۵۶- این البته برای هر حزب غیرقانونی یک امر واجب است که اعضا و ارگان‌های حزب خود را از شناخته شدن توسط مقامات دولتی حمایت کرده و از هر امکانی که باعث تسهیل چنین شناسایی‌هایی شود مثل نام‌نویسی، جمع‌آوری‌های بی‌دقت، کمک‌ها و پخش ناخردانه مطالب انقلابی، پرهیزند. بنابراین دلایل این احزاب نمی‌توانند از روش‌های آشکارسازمانی به همان درجه‌ای که مورد استفاده احزاب قانونی است استفاده نمایند با این حال، از طریق تجربه می‌توان مهارت‌های لازم را در این مورد به دست آورد.

از طرف دیگر، یک حزب توده‌ای قانونی باید کاملاً برای کارهای غیرقانونی و دوران جنگ آماده باشد و لحظه‌ای از آمادگی خویش برای مقابله با هر اتفاقی فارغ نشود (برای نمونه باید اماکن امنی برای نگهداری رونوشت پرونده‌های اعضا داشته باشد و در اکثر موارد نامه‌های رسیده را از بین ببرد و اسناد مهم را در جای مطمئن نگاهداری کند و به قاصدین خود تعلیمات ضد توطئه‌گرانه بدهد).

معمولاً فرض می‌شود که در دوایر حزبی اعم از قانونی یا غیرقانونی، سازمان‌های غیرقانونی حزب دارای مشخصات متمایز و کاملاً نظامی بوده و مکان کاملاً جدایی را در درون حزب اشغال می‌نمایند. این فرض کاملاً نادرست است. تشکیل سازمان جنگی ما در دوران قبل از انقلاب باید در اساس،

بستگی به کار کلی حزب داشته باشد. تمامی حزب باید به صورت یک سازمان جنگی برای انقلاب درآید.

سازمان حزب باید برای عملیات انقلابی کافی باشد.

۵۷- بنابراین، کار کلی حزب ما باید به طریقی باشد که در دوران قبل از انقلاب باعث تضمین در پایه‌ریزی و استحکام یک سازمان جنگی و مناسب با ضرورت‌های انقلاب بشود. این دارای بالاترین درجه اهمیت است که ضرورت‌های انقلابی راهنمای کار بدنه رهبری کننده حزب در همه‌ی فعالیت‌هایش باشد. بدنه رهبری باید کوشش نماید که تا حد امکان ایده روشنی از این ضروریات و اینکه در مرحله بعدی احتمالاً چه خواهد بود به دست آورد. روشن است که این کار ساده نیست ولی دلیل نمی‌شود که این اصل خیلی مهم رهبری سازمانی کمونیستی را از نظر دور بداریم.

حتی احزابی که از نظر سازمانی دارای بهترین شرایط هستند، اگر در زمان خیزش‌های آشکار انقلابی مجبور به انجام تعویضاتی بزرگ در کار سازمانی و وظایف شوند با مشکلات بزرگی روبرو خواهند شد. برای حزب سیاسی ما کاملاً امکان دارد که در عرض چند روز همه‌ی نیروهای خود را برای مبارزه انقلابی فراخوانده و تجهیز نماید. احتمالاً، علاوه بر نیروهای حزب باید نیروهای ذخیره و سازمان‌های طرفدار و همچنین توده‌های انقلابی غیرمتشکل را نیز بسیج نمود. تشکیل یک ارتش سرخ منظم از بحث فعلی خارج است. ما باید از طریق توده‌هایی که تحت رهبری حزب هستند و بدون داشتن یک ارتش منظم پیروز شویم. بنا بر دلایل فوق، حتی صرف سخت‌ترین مساعی نیز اگر با آمادگی کامل حزب ما برای مقابله با هرگونه اتفاق همراه نباشد باعث موفقیت نخواهد شد.

ابزار مخفی مخصوص بسازید.

۵۸- دیده شده است بدنه‌های دستوردهنده انقلابی نتوانسته‌اند پا به پای اوضاع انقلاب به پیش بروند. پرولتاریا به طور کلی قادر بوده است که تا آنجایی که به کارهای جزئی مربوط می‌شود به سازمان انقلابی خوبی برسد، ولی تقریباً همیشه اختلال، سردرگمی و هر و مرج در مرکز سازمان وجود داشته است.

بعضی مواقع حتی اساسی‌ترین جزء کار که تقسیم آن باشد نیز موجود نبوده است. سازمان‌دهی قسمت اطلاعات معمولاً به قدری بد است که ضررش بیش از منفعت آن است. هیچ اطمینانی به ارتباطات پستی و دیگر راه‌های ارتباطی نیست. تمام ترتیباتی که برای پست مخفی و حمل و نقل داده شده‌اند و اماکن و کارهای چاپی به طور کلی بستگی به وضع خوش‌شانسی یا بدشانسی داشته و برای عملیات «ماموران خرابکار» نیروهای دشمن موقعیت‌های مناسبی هستند.

این خرابی‌ها رانمیتوان مرتفع کرد مگر اینکه حزب در تشکیلات اداری خود بخش مخصوصی برای این کار به خصوص ایجاد نماید. سرویس اطلاعاتی نظامی ملزوم به تمرین و آموزش‌های مخصوص و دانش است. همین‌ها را در مورد مبارزه با پلیس مخفی سیاسی نیز می‌شود گفت. فقط از طریق عملی و درازمدت است که قسمت‌های مخفی رضایت بخشی رامیتوان به وجود آورد. هر حزب کمونیست قانونی، باید برای همه‌ی این کارهای انقلابی مخصوص، مقدمات لازم راحتی اگر بسیار محدود باشد فراهم بسازد. در بعضی موارد چنین ابزار مخفی رامی توان با استفاده از فعالیت‌های کاملاً قانونی نیز به وجود آورد. به عنوان مثال کاملاً امکان دارد که یک سیستم مخفی پستی و ارتباطی حمل و نقل را با استفاده از یک سیستم رمزی که از طریق ارسال حساب‌شده جزوه‌های قانونی توسط پست و یا از طریق مکاتبات با رسانه‌ها انجام می‌گیرد بوجود آورد.

هر فرد عضو را برای کارهای انقلابی تربیت کنید.

۵۹- افراد سازمانده کمونیست باید به هر فرد عضو حزب یا هر کارگر انقلابی به مثابه فردی که نهایتاً سربازی در ارتش انقلابی آینده خواهند بود بنگرند. بنابراین باید برایش جایی در نظر بگیرند که مناسب نقش آینده‌اش باشد. فعالیت فعلی هر فرد باید جنبه مفید داشته و برای کار فعلی حزب لازم باشد. ولی نباید به صورت مشق و تکرار خالص که امروزه مورد انزجار کارگران عملی است درآید. همچنین نباید فراموش شود که این نوع فعالیت‌ها برای هر کمونیست بهترین تمرین و آمادگی برای ضروریات مبارزه نهایی می‌باشد.